



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 42

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne i Presedo

Sessió celebrada dia 20 de juny de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt únic. Compareixença de la presidenta del Govern per tal d'informar sobre la constitució de la Mesa per al pacte social i polític per a la sostenibilitat econòmica, social i ambiental de les Illes Balears (escrit RGE núm. 7444/24, del Govern de les Illes Balears).

..... [2304](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia. Buenos días, señoras y señores diputadas.

Punt únic. Compareixença de la presidenta del Govern per tal d'informar sobre la constitució de la Mesa per al pacte social i polític per a la sostenibilitat econòmica, social i ambiental de les Illes Balears (escrit RGE núm. 7444/24, del Govern de les Illes Balears).

Vamos a comenzar por el único punto del orden del día que corresponde a la comparecencia de la presidenta del Govern para informar sobre la constitución de la Mesa por el pacto social y político para la sostenibilidad económica, social y ambiental de las Illes Balears. Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. President, diputats i diputades, batles, batlesses, públic que ens acompanya. Abans de començar vull expressar el meu rebuig i pesar, com a presidenta del Govern de les Illes Balears, pels fets succeïts dimarts passat al Ple d'aquest parlament. Crec que tothom ha de saber estar a l'alçada del seu càrrec i responsabilitat i preservar sempre les formes, per respecte a les institucions i als ciutadans. Crec que hi ha línies de respecte i de convivència que no es poden traspassar en el si de les institucions. Crec que mai no es pot faltar al respecte de les persones que ja no hi són, especialment si parlem de víctimes, si parlem de persones assassinades i objectes de fets que mai no haurien d'haver ocorregut a la nostra història. Crec que la imatge oferta per aquest parlament i, per extensió, per les nostres illes, aquesta setmana, no s'ajusta a la nostra realitat al carrer, no és la que volen els ciutadans i, per suposat, no és la que vol aquest govern.

Crec que, malauradament, això no és un fet aïllat, que en els darrers mesos s'han viscut massa episodis de tensió, crispació, faltes de respecte i atacs personals, gestos amenaçants en aquest parlament, i crec que la Mesa d'aquest parlament ens representa absolutament a tots, i tots els membres de la Mesa han de guardar neutralitat i respecte per als diputats, per als ciutadans i per a les institucions.

(Alguns aplaudiments)

Per tot això, la meua crida a la responsabilitat, a la convivència, al respecte mutu des de la discrepància, al respecte a les nostres institucions autonòmiques i, per extensió, a tots els ciutadans de les Illes Balears. Esper i desig que això hagi estat un punt d'inflexió, que les properes setmanes i els propers mesos ens serveixin a tots per reflexionar. El Govern també serà el primer a fer-ho, perquè els ciutadans de les Illes Balears bé s'ho mereixen.

Dit això, el passat dimecres, 22 de maig, l'Escola d'Hostaleria de les Illes Balears va acollir la presentació de la Mesa per a un pacte polític i social per a la sostenibilitat econòmica, social i ambiental de les Illes Balears, en un acte en el qual varen participar més d'un centenar d'assistents de les diferents administracions, dels sectors econòmics, especialment aquells vinculats al turisme, entitats de la societat civil,

associacions conservacionistes, cercles d'economia, patronals i sindicats, cambres de comerç, representants consulars, la Universitat de les Illes Balears, centres privats de formació, i també els representants del Govern d'Espanya.

Al Govern d'Espanya vull agrair la seva predisposició i respecte a poder fer feina en aquesta mesa en nom de la seva Secretaria d'Estat i també la seva predisposició -la seva Secretaria d'Estat de Turisme-, i també la seva predisposició a poder aportar dades, estudis i informacions que estan ja en el si del Govern d'Espanya.

Un espai de diàleg per tal d'afrontar tots junts l'inexorable repte de la transformació del nostre model econòmic des de la convicció compartida que calen mesures valentes i un canvi de rumb, conscients que l'actual ritme de creixement no només no és sostenible, sinó que aquest creixement ja no es tradueix en benestar per als ciutadans de les Illes Balears. Per tant, un repte i un desafiament d'una envergadura i d'una transcendència que va més enllà de l'acció d'aquest govern, que ha d'implicar tots els nivells de l'administració, tota la societat, per redirigir el futur de les nostres illes, des d'un full de ruta compartit en allò essencial i prendre les mesures necessàries a curt, a mig i a llarg termini.

El Govern de les Illes Balears assumeix la seva responsabilitat, l'encàrrec i el lideratge per afrontar aquesta transformació del nostre model econòmic, però el seu èxit demana la implicació de tothom.

Precisament vull començar amb un agraïment sincer, en nom del Govern de les Illes Balears, a totes les administracions, organitzacions i entitats que varen assistir a l'Escola d'Hostaleria i destacar les aportacions de totes aquelles que varen prendre la paraula des de les legítimes diferències, es va fer amb respecte i tothom tenint en compte la importància d'aquest procés d'escolta activa, la importància que ens posem a la pell de l'altre, però amb un punt de partida que és esperançador. Tots compartim, tots els assistents, tots els que varem constituir aquesta mesa, compartim un diagnòstic, la necessitat de tenir unes dades i també l'oportunitat d'aquest moment.

Crec que la presència de totes elles a aquesta trobada és l'èxit de la convocatòria. El simple fet de la constitució d'aquesta mesa és un símptoma esperançador que la transformació del model i el canvi de rumb no només és possible, sinó que la transformació ja ha començat.

Per això, crec que menystenir la Mesa per al pacte polític i social no només representa una falta de respecte als participants, sinó que constitueix un missatge de pessimisme i resignació de no voler avançar, de no haver entès el canvi del signe del temps de les nostres illes, d'aquells que no tenen interès a construir sinó només a instal·lar-se en el "com pitjor millor".

Per a aquest govern hauria estat més senzill fer les coses tot sols, amb la legitimitat que ens donen tres victòries consecutives a les urnes d'aquesta comunitat i tirant de la majoria parlamentària que dona suport al Govern. Però davant

la magnitud del repte que encaram, ho volem fer de la mà de tota la societat.

I no encetam aquest debat per quedar on som, no implicam tota la societat per acabar amb unes conclusions preestablertes ni predeterminades. No, aquestes illes ja no utilitzen les entitats i la societat civil d'*atrezzo*, no, ara se'ls escolta i se'ls fa partícips des del primer minut, començant de zero.

En aquella presentació vaig voler donar paraula als representants dels sectors econòmics i les entitats de la societat civil. Vaig considerar que primer corresponia escoltar-les a elles en la primera aproximació del repte i desafiament que encetam, que era el seu dia, que era una oportunitat única perquè gent de naturalesa molt diferent es poguessin escoltar els uns als altres i que per debatre entre partits teníem més ocasions.

Per això, comparesc avui davant aquest parlament a petició pròpia, per abordar aquesta qüestió, per abordar la finestra d'oportunitat que ens dona aquest espai de diàleg, per explicar la naturalesa i les dinàmiques de feina de la Mesa de cara a assolir aquest pacte per la sostenibilitat amb tots els partits polítics amb representació, amb tots els grups parlamentaris que representau la ciutadania de les nostres illes en el seu conjunt davant aquest Parlament, on resideix l'exercici de l'autonomia de la nostra comunitat i a qui mai no furtaré el seu paper.

I comparesc perquè crec que el format d'aquesta compareixença i el fet de no tenir un horitzó electoral proper a les nostres illes ens permet afrontar aquest debat des de la pausa i la profunditat que requereix aquesta qüestió, perquè crec que hem de parlar als ciutadans com a adults, que avui no es tracta de fer grans anuncis, de donar grans titulars ni cops d'efecte, perquè hem de tenir clar que aquest canvi i aquesta transformació del nostre model no el tendrem amb una llei o amb un decret, que el que ara hem de fer en aquest pacte és posar les mesures per garantir la convivència entre residents i visitants i la sostenibilitat del nostre medi natural en el curt termini. Però el més transcendent és posar les bases per a un canvi de rumb per al futur de les Illes Balears.

Crec que avui tampoc no es tracta de recórrer a l'"i tu més", intentant responsabilitzar-nos uns als altres, perquè no és el que esperen els ciutadans, no és el que ens demanen. El creixent malestar social ens interpel·la a tots en la recerca de solucions i respostes valentes. Estam aquí on estam, tenim la situació que tenim, ara cal actuar.

Crec que avui tampoc no és el dia de quedar-nos amb les anècdotes, sinó de transcendir, d'agafar una perspectiva àmplia del model econòmic de les nostres illes. Per tant, apel a la seva responsabilitat, a l'altesa de mires de tots els portaveus per afrontar des d'avui mateix aquest debat amb la maduresa i serenitat que la qüestió ens demana.

Senyors diputats, senyores diputades, crec que el primer que ens correspon fer és escoltar els ciutadans, escoltar un malestar social creixent i transversal que va molt més enllà de mobilitzacions i que expressa una visió i un clam compartit que el nostre model ja no pot créixer més en volum a les nostres

illes, que les nostres illes ja han arribat al seu límit, que passar de gairebé 18 milions de visitants a poder arribar a 20 milions no és sostenible. Per això hem de parlar de gestió, hem de parlar de límits, hem de parlar de contenció, tot i quedar ben clar que això no va contra el turisme, que no va de dimonitzar la principal indústria, que els turistes són i seran benvinguts a les Illes Balears.

Perquè el turisme és la nostra principal indústria i n'hem d'estar orgullosos, d'una indústria que es tradueix en un 80% del PIB i del 40% de l'ocupació de les nostres illes. Parlam de més de 200.000 llocs de feina dependents directament del turisme. I els ERTO i la seguretat dels treballadors de l'administració pública no ens haurien de fer perdre de vista que la pandèmia ens va demostrar que sense el turisme no hi ha un sol lloc de feina que aguantí a les nostres illes. Un turisme que per cada euro de demanda que entre activa 44 de les 69 branques d'activitat i que acaba activant indirectament 66 d'aquestes 69.

El turisme ha estat i és sense cap dubte la principal font de generació de riquesa, d'ingressos, per sostenir l'estat del benestar i els serveis públics, i també ha estat el principal ascensor social de les sis darreres dècades a les Illes Balears.

I tot això no és incompatible amb el que estava dient, amb la necessitat de gestió, de límits i de contenció, amb la necessitat de transformar el nostre model econòmic, perquè parlar de límits, parlar de contenció és, a dia d'avui, la millor manera de defensar el turisme i de defensar les Illes Balears. Perquè la congestió és, juntament amb els canvis de preferència de la demanda i la incidència del canvi climàtic, un dels problemes més greus i complexos que han d'afrontar destinacions turístiques a tot el món, perquè la nostra no és una situació aïllada, París, Barcelona, Roma, Venècia o la Costa Blava en són exemples, i les Illes Balears no són una excepció.

La congestió compromet la competitivitat turística de les Illes Balears i, el més important, afecta negativament la rendibilitat social del turisme. Tot això, quan, des de fa dues dècades, el creixement de la nostra economia i la renda per càpita han evolucionat a ritmes diferenciats, en perdre progressivament la nostra comunitat posicions de renda per càpita en relació amb altres regions europees, amb diferencials negatius de productivitat i amb una pèrdua de benestar social. La renda per càpita de les Illes Balears el 2001 se situava un 23% per sobre de la mitjana europea, avui ens situam un 20% per sota de la mitjana. Tot plegat senyals suficients per aturar, per reflexionar i per demanar-nos cap on anam, què volem que sigui el futur d'aquestes illes, com volen ser en el curt, mitjà i llarg termini, i especialment com garantim la sostenibilitat econòmica, social i ambiental a les Illes Balears.

I és en aquest context que s'emmarca aquesta mesa, és en aquest context que el Govern de les Illes Balears ofereix a la societat aquest gran pacte polític i social. Aquesta mesa i aquest pacte pretenen ser una palanca i principal expressió d'un procés de transformació del nostre model econòmic, un procés de transformació que moltes altres regions han hagut d'encarar en les darreres dècades, per la necessitat de canvi, perquè la seva estructura o les seves indústries, ja no eren competitives, ni es traduïen en benestar, és el cas de les regions nòrdiques mineres,

o a Espanya el cas de Bilbao, regions i processos els quals estudiem a fons i adaptam a la nostra realitat.

Curiosament, però, les Illes Balears serem de les primeres regions del món a encetar aquesta transició des de l'èxit de la nostra principal indústria, quant a generació de riquesa i quant a ocupació. El pas que estam a punt de fer constitueix una passa valenta, sense precedents, de la mateixa manera que fa 60 anys vàrem iniciar un camí cap al lideratge turístic, que ens ha permès ser durant anys referents, ens correspon ara a tots tornar ser líders, referents i pioners en la transformació cap a la sostenibilitat i cap al benestar. I ho farem també aprenent de l'experiència d'altres regions del món quant a aquesta transició, un procés participatiu, on involucram no només les administracions, sectors econòmics i entitats, sinó a tota la ciutadania en el seu conjunt, perquè tothom que tengui alguna cosa per aportar, tothom que pugui aportar els seus coneixements, dades, estudis o propostes, ho pugui fer.

Per al disseny de les dinàmiques, com per a tota la base tècnica d'aquesta mesa i d'aquest pacte, com per a la coordinació tècnica, comptam amb un dels referents en l'estudi i anàlisi del nostre model, una persona de reconegut prestigi i vàlua, com és el catedràtic d'economia aplicada i director tècnic de la Fundació Impulsa, el professor Antoni Riera...

(Alguns aplaudiments)

..., que farà feina, juntament amb el comitè tècnic, des de la seva màxima independència.

El passat divendres, dia 7, ja vàrem avançar aquesta dinàmica de feina, els diferents nivells de participació, les diferents etapes per assolir aquest pacte. Així, el debat, el diàleg i la presa de decisions de la Mesa s'organitzarà en tres nivells: el primer, la plataforma web de participació sota el títol *Les illes que t'estimes, tu tries*, aquesta plataforma està oberta a tothom, entitats i ciutadans, previ registre i identificació, i ha de ser la porta d'entrada a la Mesa per al pacte de tota la informació i totes les propostes.

El segon nivell són els grups de feina presencials, grups temàtics, especialitzats i reduïts, coordinats pels directors generals del Govern els quals exerciran un paper de dinamitzadors i mediadors del debat i en el qual participaran responsables de les administracions, representants econòmics, entitats implicades que puguin aportar seva visió, i l'anàlisi d'aquest debat. Seran 12 grups: qualificació, formació i benestar laboral, innovació i digitalització, estratègia turística, demanda turística sostenible, transport aeri i portuari, transport terrestre, servei i infraestructures turístiques, recursos naturals, patrimoni, sostenibilitat ambiental, sostenibilitat social i, finalment, competitivitat turística. Jo convid a tots els grups parlamentaris a participar de la tasca d'aquests grups, els primers dels quals es posaran a fer feina ja aquestes properes setmanes. Tant els grups, com totes les organitzacions o entitats que hi participin, apel al mateix, la responsabilitat i l'alta de mires. Anar-hi conscients dels diferents punts de vista i la necessitat de trobar punts d'acords i fer-ho sobre la base de dades i anàlisis objectives, des d'una feina seriosa i rigorosa.

En tot cas, aquí entra el tercer nivell, el comitè d'experts, que durant tot aquest procés serà l'encarregat de validar i discernir la viabilitat o l'impacte de les propostes que es posin damunt la taula, per tal de servir com un suport tècnic als grups de feina. I així, de tot el debat, de tota la informació, de tot el coneixement, de tots els documents que vagin sorgint, arribaran finalment de nou a la Mesa, amb tots els participants, per tancar finalment aquest pacte polític i social per a la sostenibilitat.

Vull agrair a totes les persones, a totes les entitats, a tots els experts de diferents àmbits que durant les darreres setmanes s'han posat en contacte, o bé amb el Govern o bé amb el professor Antoni Riera, per mostrar la seva voluntat de participar de manera desinteressada en aquest procés, des del seu coneixement i la seva experiència.

Al mateix temps, parlo d'un procés que estarà estructurat en sis etapes. La primera, la constitució de la Mesa per al pacte polític i social, i la definició de les seves dinàmiques. Aquesta primera etapa ja l'hauríem superada. La segona, definir el problema i desenvolupar una percepció compartida. Crec que en aquest punt estam molt avançats, per aquesta visió compartida de què el creixement ja no es tradueix en benestar, que cal posar límits i que cal una transformació del model. Però queda acabar d'identificar totes les arrels del problema. La tercera, crear una visió d'aquesta transició o transformació, és a dir, identificar cap on vol anar. La quarta, identificar les vies per avançar-hi. La cinquena, consensuar les accions a dur endavant, seria la signatura del pacte. I la sisena, finalment, prendre i aplicar aquestes mesures.

Un procés que per la seva transcendència no es vol encotillar a un calendari o a dates límit, però la voluntat d'aquest govern és que sigui qüestió de mesos. I en aquest procés hem de parlar de tot, hem de ser capaços de parlar de tot, sense apriorismes ideològics, per suposat hem de parlar de l'oferta, de les borses de places, dels sostres fixats, de les diferents modalitats, per suposat de la lluita contra l'oferta il·legal. Hem de parlar, evidentment, de la demanda, del que fem amb la promoció o de quina promoció fem. Hem de parlar de gestió dels nostres espais naturals, de la seva capacitat de càrrega, de la gestió per a la seva conservació i protecció, del seu accés. Hem de parlar de les nostres portes d'entrada, de quants creuers pot haver-hi, de com gestionam els fluxos de creueristes, de quants slots pot haver-hi en els nostres aeroports i quin impacte pot tenir això en els nostres residents.

També de la gestió de les nostres infraestructures, de les infraestructures en el cicle de l'aigua, en la capacitat de càrrega de les nostres carreteres, del transport públic o de les infraestructures ferroviàries necessàries. Això sí, de tot, n'hauré de parlar amb dades, amb anàlisi, amb estudis objectius de l'impacte de cada decisió. I també hauré de parlar de com creixem en valor, de les condicions del nostre mercat laboral, de com enfocam la formació a les nostres illes, de com milloram la productivitat de la nostra economia, de com transformam el nostre model per seguir generant riquesa, per seguir generant oportunitats, ocupació, valor afegit, per garantir el benestar dels ciutadans.

Sobre la taula, com deia, el Govern de les Illes Balears té clar que el turisme ha estat i seguirà essent la principal font de

generació de riquesa i oportunitats, i ho ha de ser, per tant, també de benestar. Per això aquest procés de transformació ha de posar al centre els residents, és un procés de transformació fet amb i per als residents de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera.

Però també apostam de manera decidida per impulsar el sector de la innovació a les nostres illes, per impulsar la recerca, la ciència, la biomedicina, la intel·ligència artificial, o la indústria nàutica. Una indústria nàutica que és puntera, de gran valor afegit, que requereix de professionals qualificats i de la qual podem ser referent en aquesta comunitat a tota la Mediterrània, i que, malauradament, els darrers anys també veiem com ha perdut competitivitat. Perquè tenim l'ecosistema per fer-ho, el valor que ens dona la Universitat de les Illes Balears, cinquena millor universitat en tasca investigadora d'Espanya, la presència de grups de recerca especialitzada consolidats, el dinamisme de clústers tecnològics, la presència d'empreses referents en innovació tecnològica, aplicada a l'àmbit turístic. La capacitat de ser referents en sostenibilitat i circularitat, o un pol d'atracció d'inversió i projectes innovadors, com és el Parc BIT. Un Parc Bit, en el qual fem feina per relançar i que n'és el millor exemple el desbloqueig, després de 14 anys de contratemps del complex de recerca que vàrem inaugurar la setmana passada i que ja té un 60% de les seves instal·lacions ocupades, i que ara, a una segona fase, hem d'incorporar també l'Institut Oceanogràfic. Un disseny i un relançament del Parc Bit de les Illes Balears, que també va ser pioner en el moment de la seva creació i que havia perdut aquest lideratge. I ho fem escoltant els protagonistes, escoltant els investigadors, escoltant la Universitat, escoltant les empreses que allà resideixen, perquè sigui també un pol d'intercanvi d'opinions i de creació de coneixement.

Tal com em vaig comprometre al meu programa de Govern, des de la Vicepresidència i Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació des del passat mes de setembre s'ha fet feina amb la Comissió Europea perquè la Comissió Europea declaràs com *innovation valley* les Illes Balears. Idò, avui, els puc anunciar, amb molta satisfacció, que ahir mateix la Comissió Europea va comunicar la seva decisió de declarar les Illes Balears un dels *innovation valley* de la Unió Europea.

(*Alguns aplaudiments*)

Un pol d'innovació especialitzat, precisament, en la circularitat i la sostenibilitat econòmica, on es vol aprofitar aquest ecosistema per impulsar inversions en projectes innovadors i la col·laboració interregional. Una primera passa imprescindible cap a aquesta reindustrialització, que tants debats ocupa a aquest parlament, i fer-ho de la mà de la innovació i cap a la modernització del conjunt del nostre sector turístic. Una oportunitat perfecta per aprofitar per a aquest procés de transformació de model de les Illes Balears.

Diputats i diputades, no només com a presidenta, sinó sobretot com a resident en aquesta terra que hem heretat dels nostres pares i padrins, una terra petita, una terra fràgil, una terra única en el món, una terra al bell enmig de la Mediterrània, d'aquesta mar Mediterrània que ens protegeix, que ens defineix com a poble, com a cultura, aquesta és la millor herència que hem pogut rebre dels nostres pares. Però

també com a mare, aquest és el millor llegat que podem deixar als nostres fills. I això no va de partits polítics, això no va de partidismes, això no va d'ideologia, ningú no té el monopoli de la defensa d'aquestes illes, ningú no té el monopoli d'estimar i de protegir, de tenir cura i de llegar aquestes illes a les futures generacions.

Per això aquest procés compta amb tothom, per això aquest procés ens necessita a tots, perquè la transformació del nostre model econòmic no pot dependre de legislatures, perquè no podem estar cada quatre anys demanant-nos qui som, d'on venim i cap on volem anar. Per això, el moment actual requereix altesa de mires, altesa de mires de tots i humilitat de tots, començant pel Govern i per tots els qui participam a aquesta mesa. Perquè compartesc el malestar dels ciutadans de les Illes davant una situació a la que s'ha arribat i perquè, repetesc, els ciutadans han de ser els protagonistes del futur d'aquestes illes, a les quals tenim la sort de viure.

Precisament amb la Mesa per al pacte social i polític per a la sostenibilitat hem de canalitzar i ser capaços d'escoltar el malestar social i les demandes de canvi cap a la recerca de solucions, hem de convertir la crisi de rendibilitat social del nostre model en una oportunitat per a les Illes Balears.

Com a presidenta apel a la responsabilitat i a l'alta de mires de tots per tenir un debat constructiu. Així ho va ser la constitució de la Mesa amb més de 140 entitats, i estic segura que així també ho serà aquesta sessió parlamentària, perquè no podem demostrar menys altesa de mires, no podem demostrar saber-nos posar menys al lloc de l'altre, no podem demostrar menys voluntat d'arribar a acords que el que va demostrar la societat civil en un exercici de responsabilitat i de maduresa democràtica, que vull tornar agrair.

Perquè aquest procés que ja ha començat només el treurem des de la serietat, des del rigor, des del compromís amb la sostenibilitat de les Illes Balears. Només treurem aquest pacte endavant des de la responsabilitat, sense prejudicis, sense apriorismes, sense filies, sense fòbies, perquè la sostenibilitat és, repetesc, patrimoni de tots. Perquè, tot i les legítimes diferències que vàrem poder veure a l'Escola d'Hostaleria el passat 22 de maig, es va demostrar que per sobre de qualsevol diferència hi ha l'amor i l'estima de tots per aquestes illes.

Al meu discurs d'investidura vaig citar el filòsof britànic Bertrand Russell amb la seva afirmació que "un vertader liberal es distingeix no tant pel que defensa, sinó pel tarannà amb el qual ho defensa", la tolerància antidogmàtica, la recerca de consens i el diàleg com essència de la democràcia.

Com a liberal, per això, avui us ofereixo a tots aquest espai de diàleg i de recerca de consens. Fins i tot malgrat la polarització pels moments polítics que es viu, malgrat la tensió del debat parlamentari, estic segura que tots els que seiem als seus 59 escons d'aquesta cambra, que som els representants legítims dels ciutadans de les Illes Balears, que tots els governs que m'han precedit, que totes les formacions polítiques per diferents que siguem tenim una cosa en comú, volem el millor per a les Illes Balears. Volem el millor per a Mallorca, per a Menorca, per a Eivissa i per a Formentera i ara tenim una oportunitat per demostrar-ho, perquè els ciutadans que ens

miren tornin a confiar en la capacitat de diàleg i d'arribar a acords en un tema que ja ens han dit que ja n'hi ha prou.

Per això, tots, absolutament tots, teniu la mà estesa del Govern per a una transició necessària, possible i viable per a les Illes Balears. Els ciutadans ens ho reclamen i tots hem de respondre.

Moltíssimes gràcies

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Prohens. Para ordenar el debate le pregunto si deseará responder individualmente o globalmente a los portavoces. Globalmente. Muy bien. Pues vamos a comenzar por el Grupo Socialista. Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, presidente. Sra. Prohens, ha hecho un discurso absolutamente fuera de la realidad que estamos viviendo, aquí y en la calle, absolutamente fuera de la realidad. Ha perdido una enorme oportunidad de no ser equidistante para justificar lo injustificable, situándonos a unos en un espacio a otros en otro, y usted no está en el centro. Usted ha tomado partido, usted hoy está con los ultras, usted hoy se apoya de ultras, usted hoy es una persona que tiene un problema enorme para poder venir aquí a hablar de diálogo.

Sra. Prohens, hablar de diálogo, como ha hecho usted hoy, es hablarlo en el sentido más grande de la palabra diálogo, que es algo que no ha dicho en todo su discurso. El diálogo en su forma máxima de expresión se llama en una sociedad, democracia; el diálogo en su forma máxima es la democracia, es el diálogo que nos hemos dado todos y todas precisamente para evitar la barbarie y el odio, es la forma máxima que nos hemos dado después de muchos años, después de guerras, después de sufrimiento, precisamente para evitar eso, para hacer un diálogo entre diferentes, un diálogo para avanzar, para construir un mundo mejor en libertad y paz. Y eso es la democracia y eso es lo que representamos muchísimos partidos que estamos hoy aquí presentes, porque hemos defendido la democracia.

No es un debate entre izquierda y derecha, es un debate entre democracia y ultras, los que no quieren la democracia, los que no defienden la democracia como forma de gobierno, o los que simplemente les da igual si hay una democracia u otro régimen porque siempre tendrán el poder.

Respetar a las víctimas no es de izquierdas o de derechas, Sra. Prohens, es de derechos humanos, es de buenas personas, y aquí no se han respetado las víctimas, en la sede máxima de la soberanía popular en nuestras islas no se ha respetado a las víctimas.

Y usted ha vuelto a decir lo mismo que dijo ayer su portavoz, de forma creo que muy desafortunada, porque vuelven, señores del PP, a decir que es provocar poner la

fotografía de una hija predilecta de Mallorca; ¿por qué es provocar la actitud de la Mesa? ¿Por qué usted ha dicho que la Mesa ha provocado? En su intervención inicial ha intentado hacer lo que hace siempre, voy a criticar hoy al presidente del Parlamento y critico al Partido Socialista, y otros comportamientos.

Ha perdido una oportunidad enorme para no ser equidistante, porque hay cosas que no se pueden justificar ni con las palabras que usted ha señalado.

Una hija predilecta de Mallorca a la que el Sr. Rovira votó que sí, no sé si hoy se arrepentiría, porque estuvo intentando que se expulsase a dos miembros de la Mesa, en este caso del Partido Socialista. Ni un comentario del presidente del Consell -que ahora ha salido- de Mallorca sobre lo que ha sucedido con una de las hijas predilectas de Mallorca, porque los hijos y las hijas predilectas de esta isla, lo son para todos y para todas, para todos los gobiernos, y todos tenemos la obligación de defenderlas.

No hay equidistancia, Sra. Prohens, escuche a la ciudadanía, a la gente, a la gente del pueblo al que usted gobierna, le dicen que el presidente del parlamento, el Sr. Le Senne, no puede seguir ni un minuto más. No se lo dice ni un partido ni otro partido, se lo dicen muchísimas personas, muchos votantes suyos, muchos comentarios de todo tipo, de todo signo le dicen que no puede seguir; que no se puede justificar lo injustificable. Y a mí hoy, si usted hubiese comenzado diciendo -si me quiere escuchar, porque entiendo que es para escucharme para lo que estamos aquí, para debatir, para dialogar- si usted quiere, tenía una oportunidad para empezar pidiendo la dimisión de Le Senne y tener un debate sobre turismo.

No ha querido, no ha querido, ha querido empezar con 30 segundos para luego hablar de un pacto por el turismo, cuando de lo que estamos hablando es de un pacto por la democracia en estas islas -un pacto por la democracia en estas islas-, donde ustedes tendrían que apoyarse hoy mismo en los partidos de izquierdas o en los partidos de todo signo que haya, para que los ultras no copen las instituciones de Baleares. No podemos seguir ni un minuto más con los ultras copando las instituciones de Baleares, avergonzando a nuestro pueblo, y siendo, desde luego, el bochorno de todo el Estado y a nivel europeo.

Se lo dije en su pregunta parlamentaria, en Europa están pactando precisamente para que estos discursos de odio no lleguen a las instituciones europeas, y su partido pacta con todos los partidos del arco parlamentario europeo para evitar que los ultras estén en las instituciones, y no estarán en las instituciones los ultras, porque su partido pactará con los demócratas. Pero usted aquí está tan presa de los ultras que no es capaz ni de hacer caer al presidente del Parlamento, después de arrancar, después de arrancar la fotografía de Aurora Picornell y de las hermanas Flaquer. No justifique lo injustificable, y la única forma de no justificarlo es pedir su dimisión y votar la revocación que introdujimos ayer los demócratas.

Es actuar, es lo que hicimos ayer los demócratas...

(Remor de veus)

... -yo no interrumpí, ni digo ni una palabra, pero me gustaría que en democracia, señores de VOX, se nos escuche, aunque estén en las instituciones tienen que respetar-, actuar con fuerza para cerrar un ordenador, invadir el espacio físico de otra persona y arrancar una fotografía, que sí sabía que era una fotografía, porque la Sra. Garrido se lo había comunicado, no, no sabía que no arrancaba, la Sra. Garrido comunicó lo que había, es violencia hacia una persona, es arrancar una fotografía, y no se puede consentir, y usted lo sabe.

Y como usted lo sabe, no puede tolerarlo. Es un símbolo para mucha gente lo que sucedió el otro día, usted ha permitido, con su comportamiento, Sra. Prohens, arrancar la memoria de Mallorca, tirar al suelo la memoria de Mallorca, es uno de los grandes símbolos de nuestra isla, precisamente el año después de que se hallan encontrado sus restos. La reacción es enorme y transversal, la muestra de rabia, de impotencia ante lo sucedido, es enorme y transversal, lo puede ver encendiendo la televisión que quiera, leyendo los periódicos que quieran de uno y otro signo, y usted no ha querido gastar ni más de 30 segundos en eso, porque usted está comenzando una deriva muy peligrosa, se ata a los ultras toda la legislatura.

Hoy nosotros no hablaremos más que de esto, de democracia, porque la democracia está por encima de cualquier otro pacto que usted nos quiera pactar, si hablamos de democracia, expulsemos a los ultras de las instituciones y hablemos de todos los pactos que usted quiera, tienen nuestra mano tendida, se lo hemos dicho siempre los portavoces, mano tendida para pactar. Expulse a los ultras, expulse a los ultras, no permita que nos avergüencen a todos.

Usted hoy está avergonzada aquí, y lo sabe, porque lo sucedido es vergonzante y no lo puede justificar, no puede pretender justificarlo ni con toda la bancada llena para que le aplaudan.

¿Qué provocación se cometió? Porque hoy nadie entiende lo que ha sucedido, Sra. Prohens, en estas islas se comenzaban a cerrar heridas, y ahora vuelven a sangrar, sangran y lloran porque nadie entiende lo que ha sucedido, ¿qué provocación es? Provocación es lo que decían los fascistas en 1936, llamaban provocadoras a las personas que asesinaban, provocar era que una mujer defendiese sus derechos, que opinase, que quisiera trabajar, y por eso asesinaron a tres mujeres de 23, 25 y 27 años, Aurora Picornell y las hermanas Flaquer, por querer trabajar en libertad, por opinar, las asesinaron y violaron. ¿Es una provocación tener sus fotos como están hoy? ¿Hoy pueden estar? ¿Es una provocación que estén los retratos de las mujeres asesinadas y violadas aquí? ¿A quien ofenden esas imágenes, a quien provocan? Sólo provocan a quien no cree en la democracia.

También es provocar tener la bandera LGTBI, que usted permita, que usted permita que un presidente diga que no se puede tener la bandera LGTBI porque tampoco nos representa, ¿es provocar defender los derechos humanos que incluyen el reconocimiento y reparación de las víctimas de la dictadura? Como dice Naciones Unidas. El Sr. Le Senne dijo que quitó las fotos porque podían provocar a los señores de VOX, ¿puede provocar tener las fotografías de víctimas asesinadas? ¿Se

puede decir que nuestro partido, el Partido Socialista, está manchado de sangre, se puede decir eso?

Y usted ni lo condena, no le he escuchado ninguna condena; mira que exige condenas usted, ni una condena a las palabras dichas sobre el Partido Socialista, ni una manifestación.

Y ahora ha perdido otra vez la oportunidad, es el mayor retroceso en nuestra historia en democracia. Y los hechos, Sra. Prohens, son actuar, no decir palabras vacías. La libertad es poder expresarse en libertad y que incluso diputados, hoy, los más jóvenes de nuestro partido dijese si tenían que ponerse la camiseta o no. Claro que sí, porque estamos en un Estado en libertad y no tiene que poder preocuparse ni intentar que nadie se pueda expresar en libertad. En los últimos ocho años aquí se ha actuado sin censura en esta Cámara, había imágenes en la Mesa, aquí nadie, nadie se vio afectado, nadie.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sí, voy terminando. Usted tiene que comprometerse, usted tiene que dejar de ser equidistante. Diríjase en su primer, si puede, en su primera intervención diga claramente que usted pedirá la dimisión de Le Senne, es lo que esperamos para seguir construyendo debates, porque los demócratas estamos en estas instituciones, porque trabajamos para que existiesen estas instituciones, no se nos regaló la democracia, a otros sí...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sí, me interrumpieron y me gustaría poder acabar.

Sra. Prohens, no cuestionaré nunca su legitimidad, nunca, pero si quiere ser presidenta, y ahora le hablo...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, acabe, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... por primera vez, como presidenta, tiene que ser la presidenta de todos, no de los ultras, cada vez más con los ultras, con el odio, con el fascismo, con la homofobia. Elija representarnos...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, se ha excedido en su tiempo. Es suficiente, Sr. Negueruela.

(Se sent de fons el Sr. Negueruela i Vázquez de manera inintel·ligible)

No, no tiene la palabra, Sr. Negueruela, se ha acabado su tiempo.

(Es continua sentint de fons el Sr. Negueruela i Vázquez de manera inintel·ligible)

Sr. Negueruela, no tiene la palabra. Sr. Negueruela, no tiene la palabra. Le llamo al orden por primera vez, Sr. Negueruela.

(Es continua sentint de fons el Sr. Negueruela i Vázquez de manera inintel·ligible)

Sr. Negueruela.

Muchas gracias. Sra. Cañadas, por el Grupo VOX, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Vamos a hablar de pacto social obviando la segunda *performance* y provocaciones de la ultrazquierda, que pacta con terroristas y defiende una parte de la historia ocultando las víctimas del otro lado, los que sueltan violadores y pederastas, los que quieren borrar las víctimas de ETA y hablan de democracia defendiendo a las peores dictaduras. Batalla cultural, se llama...

(Alguns aplaudiments)

..., no nos van a encontrar.

Gracias, presidente, señores diputados. Nos encontramos hoy en este Pleno extraordinario para abordar un tema crucial para el futuro de nuestras islas. Agradezco a la presidente del Gobierno, Marga Prohens, el impulso de esta Mesa para el pacto social por la sostenibilidad.

Quiero empezar con la historia del turismo en las Islas Baleares, que comienza con el resurgimiento de Europa después de la Segunda Guerra Mundial, con la recuperación económica y las vacaciones pagadas, millones de europeos comenzaron a explorar nuevos destinos. Las Islas Baleares, con su belleza natural y clima privilegiado, rápidamente se convirtieron en un destino preferido por miles de personas. En 1950 recibimos aproximadamente 98.000 turistas, una cifra que marcó el inicio de una transformación económica sin precedentes. Durante las décadas de 1960 y 1970 nuestras islas experimentaron el primer gran bum turístico, Mallorca lideró este crecimiento, seguida por Ibiza y Menorca. La capacidad hotelera se expandió de manera impresionante, pasando de 5.000 plazas, en 1950, a más de 265.000, en 1973.

Este crecimiento transformó nuestra economía representando un 30% del PIB en las Islas Baleares en 1970. El impacto económico de este crecimiento fue significativo, muchas familias encontraron empleo en el sector turístico mejorando sus condiciones de vida y generando prosperidad. Además, la inversión en infraestructura turística contribuyó al desarrollo de servicios públicos y mejoró la conectividad de nuestras islas con el resto de Europa.

En la década de 1980, el turismo en las Islas Baleares siguió creciendo. La expansión internacional de las cadenas hoteleras y la diversificación de la oferta turística permitieron que Baleares se consolidara como un destino líder a nivel mundial.

Tras 40 años de crecimiento y prosperidad, la pandemia y el encierro injustificado e ilegal del Gobierno de Sánchez supusieron un frenazo en seco y truncaron el crecimiento económico. Después de dos años de mucho sufrimiento para muchas familias de Baleares, la economía volvió a crecer con fuerza gracias al sector turístico. Ya en 2022, tras superar la pandemia, el PIB de las Islas Baleares creció un notable 10,7 y se prevé que continúe creciendo a un ritmo de 3,1 en el 2023 y 3,2 en el 2024. Esto destaca la importancia del turismo en nuestra economía, representando un 40% del producto interior bruto regional.

Aunque deseemos alternativas al turismo, la verdad, la realidad es que son escasas, tras años de destrucción de las industrias tradicionales, como la del calzado, y sectores que en su día eran líderes en exportación, como el mueble o la bisutería, que llegó a ser la más potente del mundo, y muchas otras relacionadas con la artesanía, que están desaparecidas o a punto de desaparecer, dejando así pocas alternativas al sector turístico.

El crecimiento turístico ha traído consigo problemas de saturación en nuestras playas, carreteras y servicios públicos debido a la falta de inversión y adaptación de las infraestructuras de las que disponemos. Este hecho ha agravado los problemas que sufrimos los residentes, como son los atascos kilométricos o la saturación de nuestros servicios sanitarios. Es esencial que reflexionemos sobre cómo manejar esta situación para encontrar un equilibrio entre los beneficios económicos del turismo y la calidad de vida de nuestros ciudadanos.

Agradezco que la presidente Prohens haya subrayado la importancia de que el documento que surja de esta Mesa no sea propiedad de ningún partido político, sino un esfuerzo conjunto que refleje los intereses y el amor por nuestras islas desde todas las posiciones. Este pacto debe ser una hoja de ruta que permita la transformación de nuestro modelo turístico pensando en los residentes y en el derecho a vivir dignamente de un sector que debe ser motor económico y palanca de este cambio.

Debemos abordar este reto en todas sus vertientes, garantizando que la economía turística beneficie a todos los habitantes de Baleares. Además, es crucial reconocer la importancia de los miles de autónomos y pequeñas empresas, que son el sustento de muchas familias en Baleares. Estos empresarios a menudo sienten recelo hacia los mensajes turismofóbicos, ya que son ellos los que sufren directamente sus consecuencias.

El crecimiento, basado en el desenfreno y el *low cost* ha mostrado ser incapaz de beneficiar a nadie. Es momento de reflexionar, necesitamos un enfoque que priorice una gestión eficiente para defender nuestra principal industria y hacer nuestro modelo económico compatible con el bienestar de las familias que viven dignamente de él. Esto implica invertir en diversificación, promover incentivos contra la saturación,

preservar nuestros espacios naturales y mejorar la coordinación entre administraciones.

La Mesa para el pacto social por la sostenibilidad se debe abordar de manera rigurosa y con un enfoque basado en datos. Es fundamental reforzar la lucha contra la oferta ilegal y el intrusismo en todos los sectores. En el ámbito económico, las Islas Baleares han demostrado un dinamismo notable. En 2023 se espera que el PIB crezca un 3,8, superando la media nacional. Este crecimiento es impulsado por la recuperación del turismo, que sigue siendo el motor principal de nuestra economía.

Es crucial que trabajemos en conjunto para diversificar nuestra economía, no podemos depender exclusivamente de la llegada de personas a las islas Baleares. Debemos fomentar, por ejemplo, la transferencia del conocimiento que proporciona el sector turismo y que es exportable a cualquier parte del mundo, como la logística. Hay que proteger a la agricultura, a la que la Agenda 2030 le acusa injustamente del cambio climático, es el sector que combina mejor la tradición con los valores de la región. Hay que apoyar a la industria local, olvidada durante décadas. Estos sectores pueden proporcionar empleos de calidad y contribuir a una economía que se beneficie del turismo. Debemos crear un nexo de unión entre quien nos visita con productos de calidad realizados aquí y que dejen beneficios aquí. Un reto que debemos abordar con eficiencia.

Además, es vital abordar el impacto social del turismo. Debemos implementar medidas que reduzcan el turismo de borrachera *low cost*. Promover un turismo más responsable, familiar, deportivo, cultural y gastronómico. Esto debe incluir la regulación del acceso a las áreas sensibles y la promoción de prácticas respetuosas entre los operadores turísticos.

Finalmente, debemos garantizar que cualquier proyecto familiar también se vea beneficiado por este motor económico. La mayoría de nuestras empresas son pequeñas y familiares, asegurar su continuidad con el relevo generacional y disponer de herramientas que los hagan competitivos es fundamental para su supervivencia.

La formación es clave para todos los sectores y no podemos darle la espalda al gran crecimiento de sectores como el de la sanidad privada y educación privada; claves en el futuro de este nuevo modelo que tiene que beneficiar a todos. Nuestros jóvenes están empezando a emigrar por falta de oportunidades, al margen del sector turístico. Esta fuga de talento es inconcebible y debemos darles alternativa.

La historia del turismo en las Islas Baleares nos enseña que somos capaces de adaptarnos y superar desafíos. Hoy nos enfrentamos a una nueva encrucijada, este pacto no es una tarea de un solo partido o Gobierno, sino un esfuerzo colectivo que debe trascender legislaturas y diferencias políticas. Defendemos el turismo como motor de nuestra economía, pero advertimos que el turismo de masas, basado en el alcohol y en el desenfreno, no nos ha traído más prosperidad, sino todo lo contrario. Si queremos combatirlo debemos dar pasos serios en la promoción de los destinos y en la calidad de lo que ofrecemos. Si nos callamos y no hacemos nada para su

promoción, como sugieren algunos, nos seguiremos viendo desbordados por el boca a boca en las redes sociales. La legítima voluntad de disminuir la afluencia de turistas en ciertas áreas, debe ser acompañada de voluntad política, de regular de manera eficiente y lograr un equilibrio beneficioso para todos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pel Grup MÉS per Mallorca, Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sra. Presidenta, avui ve aquí vostè a presentar-nos el pacte social i polític per a la sostenibilitat i obvia el moment polític que vivim, obvia el que va passar dimarts, perquè crec que vostè no entén, o no vol entendre que el que està en joc no és si podem debatre de quin país volem, sinó de si podem debatre, perquè el que està en joc és la qualitat de la nostra democràcia i la qualitat de les nostres institucions d'autogovern. És d'una enorme gravetat el que va passar dimarts en aquest parlament, començant perquè es dubti que Aurora Picornell i les roges d'Es Molinar, són uns elements de discòrdia i de confrontació, com vostè avui ha repetit aquí.

Això és enormement greu, injustificable, perquè si consideram que les persones assassinades pel feixisme suposen un greuge, que suposen una confrontació partidista, en quin costat situam membres d'aquest parlament? En quin costat situa vostè les persones que se senten agreujades per les víctimes del franquisme? I quina relació hi té vostè? Aquesta és la pregunta que s'ha de fer, Sra. Presidenta, perquè s'ha demanat en aquest faristol, a veure què passaria si hagués passat el mateix amb una foto de Joan Huguet? O què hagués passat si hagués passat el mateix amb una foto de les víctimes d'ETA? Jo dic que si això hagués estat a càrrec d'una persona de MÉS per Mallorca, no només estaria immediatament expulsada de la presidència del parlament, és que estaria immediatament expulsat del meu partit polític...

(Algun aplaudiment)

... perquè això és completament insuportable, el que va passar en aquest parlament.

Mirin, totes les víctimes, totes les víctimes, i això és el que sembla que qualcú no vol entendre, mereixen memòria, veritat i justícia, totes les víctimes de totes les barbàries, i això és el que defensam els demòcrates. Però tampoc no podem oblidar que n'hi ha algunes que, a més d'això, també requereixen de reparació, perquè han estat oblidades durant 70 anys, perquè Aurora Picornell va ser violada, assassinada i tirada a una fossa comuna a Son Coletes, la nit de Reis de 1937, i perquè l'endemà el seu botxí es va passejar pels bars d'Es Molinar exhibint els seus sostenidors sagnants. I aquell botxí va morir en el seu llit i Aurora va tardar 85 anys en ser trobada i recuperada.

I aquesta és una immensa diferència, que sembla que molesta a alguns, perquè a la resta no ens molesta tractar igual a totes, absolutament a totes les víctimes, i mai ens ofendrà cap víctima ni una. Ni considerarem mai que cap víctima ni una és motiu de discòrdia i d'ofensa en aquest parlament.

És un immens problema que qualcú consideri que una víctima suposa la ruptura de la neutralitat, i ho suposa encara més que qui ho digui sigui la presidenta de les Illes Balears.

Miri, no n'hi ha prou a criticar, com vostè ha fet avui aquí, el que va passar dimarts, per dues raons, el que va passar és d'una immensa gravetat, va ser gravíssim, va ser injustificable i va ser insuportable, primer, perquè va suposar l'agressió per part del president del parlament a la vicepresidenta del parlament, perquè els qui érem en aquest parlament i els que hem pogut veure les imatges, s'observa com, claríssimament, el president del parlament pega una manotada al portàtil de la vicepresidenta del parlament, per tancar-li el portàtil, quan ella el torna a obrir, li torna a pegar manotada per tornar-lo a tancar, i en aquest moment es confronta la força de tots dos, i just després arrabassa la foto d'Aurora Picornell i d'una de les roges d'Es Molinar.

Vostès saben perfectament el que vostès haurien dit si aquesta persona hagués estat d'un altre partit polític, o d'un partit polític que no els donen suport, ho saben perfectament. I, per tant, jo els deman que abandonin el cinisme de l'oportunitat política davant aquests fets gravíssims. Davant aquesta inaudita situació, que no havia passat mai a cap parlament de l'Estat espanyol -a cap parlament de l'Estat espanyol-, equiparable només al que veiem a les imatges deplorables, a les que ens tenen avesats els parlaments, com el parlament italià, o el parlament turc, deplorables, s'han hagut d'activar mecanismes completament extraordinaris, com l'article 39 del Reglament, que no s'havia activat mai en la història del parlament, i hi ha hagut presidents del Parlament de dretes i presidents del parlament d'esquerres, però persones que estimaven aquesta institució, que estimaven suficientment aquesta institució. I el que va costar recuperar aquesta institució, com per no faltar-li al respecte de la manera que se li va faltar al respecte dimarts.

I ara tenim aquest mecanisme damunt la taula, i vostès, senyors del PP, varen impedir que començàssim aquesta sessió debatent l'activació d'aquest article 39, que començàssim aquesta sessió debatent si el Sr. Le Senne pot seguir presidint aquesta cambra i vostès han d'impedit que aquest sigui un debat normal, Sra. Prohens, ha estat vostè que ha impedit que puguem debatre avui sobre l'immens problema que suposa la saturació, el col·lapse turístic en aquestes illes, han estat vostès que ens ho han impedit, perquè avui havíem de debatre d'això, perquè davant situacions extraordinàries s'han d'activar mecanismes extraordinaris i s'han d'abandonar els partidismes i les trinxeres de l'oportunisme polític, on estan vostès instal·lats, obviant la gravetat del que passa.

Perquè això no ha passat a cap parlament mai, en la història d'aquest parlament és impossible, i jo els deman que demanin a tots els presidents que ha tengut el Parlament de les Illes Balears del PP si consideren que això és justificable. Si se'ls va

passar mai pel cap que aquesta situació no la poguessin cometre, que pogués succeir en aquest parlament.

Jo li torn demanar al Sr. Le Senne, mirin, vostès estan avesats que la gent parli només del que a vostès els agrada, per tant, parlaré del que interessa a la ciutadania, que és el comportament deplorable del seu grup polític, li vaig demanar ahir al president del parlament la seva dimissió, i avui li torn demanar, perquè no podrà recuperar l'autoritat moral que requereix el seu càrrec, perquè és un càrrec d'extraordinària transcendència, perquè el conjunt dels diputats transferim unes capacitats de decisió al president del parlament, que ell no pot recuperar l'autoritat moral per exercir-la.

Vostès tenen ara la pilota a la seva teulada, vostès han de decidir i, Sra. Prohens, vostè té una responsabilitat major que ningú altre, per dues raons: vostè és presidenta del Govern, amb els vots de VOX, perquè vostè va voler, per les seves lectures partidistes. Segurament, o perquè ho va voler, o perquè li varen dir des de Madrid, ho desconec, desconec per què va triar aquest socis, però els va triar, per tant, és una tria exclusivament seva. I va ser vostè, amb aquest pacte i amb el seu vot, que va fer president del parlament Gabriel Le Senne.

I té una segona responsabilitat, vostè no és exclusivament presidenta del Govern de les Illes Balears, com ha dit aquí avui, vostè és presidenta de les Illes Balears, per tant, és la cap institucional de tot el sistema d'autogovern i, per tant, vostè té una responsabilitat també directa sobre la qualitat democràtica d'aquesta institució que ahir es va veure, que despús-ahir es va veure completament qüestionada.

Jo la convid també a recuperar el camí, digui a la seva pròxima intervenció, comenci dient que Gabriel Le Senne ha de dimitir. I li dic una cosa, no només recuperarem el debat, sinó que li garantesc que tindrà vostè els vots per recuperar la dignitat de la presidència d'aquest Parlament.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos al Grupo Mixto, Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Bon dia a tothom, senyores i senyors diputats, bon dia, Sra. Presidenta. Voldria començar posant en context amb un caire potser diferent de com ho han fet la resta de portaveus, en el que es produeix aquesta compareixença insòlita, que es produeix un dijous, a un ple que en podríem dir extraordinari, fora dels plens ordinaris de cada setmana, de cada dimarts, i voldria fer-ho perquè a nosaltres no ens agrada, no ens agrada la convocatòria de cap ple extraordinari, ho vam dir a la Junta de Portaveus, i vull expressar la meua protesta i explicar-ho i justificar-ho des del punt de vista d'una sèrie de fets que s'han produït, i no em referesc al que s'ha tractat fins ara, aquests últims dies, en aquest Parlament, que és el que jo podria denominar "alcaldades", una "alcaldada", que no s'espantin tots

els que són alcaldes, perquè, com vostès saben, les alcaldades no són exclusives dels alcaldes, una alcaldada és un fet capriciós que fa qualsevol persona que té una autoritat per fer imposar la seva autoritat, sense atendre a cap altre criteri.

Quines alcaldades s'han produït aquí? Home, tot això que dic aquí ho he denunciat a la Junta de Portaveus, les alcaldades del president, el Sr. Le Senne, posant, dimarts passat, un ordre del dia amb dos temes legislatius que eren de l'exclusiu interès del seu grup parlamentari, la discussió del Reglament i la Llei de memòria democràtica, amb tota la cua que això ha portat.

L'altra alcaldada, apartar la compareixença de la presidenta del Ple, per, com jo vaig denunciar a la Junta de Portaveus, crear un ple per acabar el període de sessions a mode, jo deia, de festa de fi de curs, ja sé que a vostè no li agrada quan jo dic que les coses són una festa, festa de fi de curs, a major glòria de la presidenta, amb la seva idea de la mesa i tancar solemnement el període de sessions.

Tot això ha botat pels aires, s'ha vist perfectament amb les intervencions que han fet els anteriors portaveus, amb la prèvia de tota la gesticulació que el Partit Popular ha volgut tenir amb tot el tema de la bandera LGTBI, per distanciar-se del PP -ai, perdó, de VOX- abans del debat de la memòria democràtica, tot això ha acabat, al final, ha acabat com el rosari de l'aurora i, evidentment, l'expressió potser una mica xocant, perquè precisament l'Aurora que més hem citat aquests dies, doncs, precisament no usava rosari, però ja m'entenen vostès.

Per tant, Sra. Presidenta, si vostè vos realment una mesa per al pacte, deixi's d'alcaldades, si vostès es creu tot el que vostè ha dit aquí del pacte, -i li agrairia que em miri mentre li parlo, Sra. Presidenta, perquè això també forma part de la bona educació i del saber estar al Parlament-, si vostè vol que realment aquesta mesa del pacte funcioni, deixi's d'alcaldades. Vostè, per exemple, podria, si realment creia tot el que ha dit de la mesa del pacte, podria haver acceptat la sol·licitud de compareixença que ha motivat que vostè demanàs la compareixença, que és la sol·licitud de compareixença que va demanar MÉS per Menorca, el mateix dimecres que vostè va comparèixer a la UIB, MÉS per Menorca va demanar una compareixença, però no, no, havien de fer l'alcalcada: rebutjam la compareixença que ens demana l'oposició i, per tant, rebutjam el joc lleial de govern i oposició, i nosaltres ens fem la nostra compareixença, per parlar quan nosaltres vulguem i del que nosaltres vulguem.

Doncs, no, senyora, això és contradictori amb tot el que vostè ens ha explicat del pacte.

Vostè també ens ha parlat, i en una primera intervenció, que jo l'he trobada interessant la primera intervenció, la primera, m'ha semblat insuficient, no m'ha semblat interessant, de les faltes de respecte i la lluita contra la crispació. I jo vull aprofitar per fer una crida per rebaixar la crispació, tots som responsables de rebaixar la crispació, tots, Sra. Presidenta, però vostè també. I jo li he de dir, i em sap molt greu haver-ho de dir ara en públic, perquè jo ho he dit de forma discreta, a membres del seu govern, que ara no diré els seus noms, i els he demanat que li fessin arribar el missatge de MÉS per Menorca, que la seva actitud en els plens no és correcta, i és insòlita en aquest

parlament, en els presidents que jo he vist aquí en aquesta sala, tant el Sr. Bauzá, com la Sra. Armengol, no havia vist mai que tingués una actitud de falta de respecte, sense anar més lluny, dimarts passat, Sra. Presidenta, mentre hi havia una pregunta oral vostè es va aixecar, es va posar d'esquenes i es va posar a fer veure que parlava amb el Sr. Sagreras.

Sra. Presidenta, totalment d'acord, disminuïm la crispació, mantinguem les bones maneres, vostè la primera, per favor, doni exemple en això!

La situació política espanyola està instal·lada en la crispació, i nosaltres ho veiem amb enorme preocupació, i crec que els partits que són a l'oposició, el Partit Popular a Madrid i el Partit Socialista aquí, sembla que gaudeixen amb aquesta crispació, i nosaltres l'hem criticada i hem estat els primers a criticar-la, i no poden dir que no és així; és a dir, sembla que els partits que fan oposició, els majoritaris, se senten còmodes, sembla que siguin els grans impulsors i els grans vividors de la crispació. I, per tant, si no volem alimentar la crispació, els que no la fem també han de fer un gest, per exemple, a nosaltres, cada dos per tres se'ns diu "*amigos de los terroristas*", vostès han vist que a la Sra. Gomila o a jo me n'hagi aixecat ni una sola cella d'això? Faig veure que no ho sento, perquè si volguéssim acabaríem a bufetades. Llavors, per tant,...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... -sí, acabo, Sr. President-, per tant, crec que tots hem de ser responsables d'això, i jo vull reivindicar el paper de MÉS per Menorca, compromís amb la institucionalitzat.

Nosaltres som presents aquí, hem vingut a debatre, hem vingut a parlar i hem vingut a escoltar, ens agradi el que ens diguin o no ens agradi el que ens diguin, i aquesta vull reivindicar, en aquest sentit, el paper de la institucionalitzat.

Quant a les alcaldades, m'agradaria, Sra. Presidenta, que vostè es manifestés sobre l'acció per a la remoció del president que hem presentat els grups de l'oposició, perquè el fet que no s'hagi programat també és una alcaldada...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... -acab immediatament, Sr. President-, aquí, Sra. Presidenta, no venim a parlar només del que vostès volen, ni del que vol la majoria, hem de poder parlar del que vol tot l'arc parlamentari, perquè el Parlament de les Illes Balears...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... -acabo immediatament, Sr. President-, el Parlament de les Illes Balears, Sra. Presidenta, no és el *cortijo* del Sr. Le Senne, com va dir el Sr. Sagreras, però tampoc no pot ser que sigui el *cortijo* de la Sra. Prohens.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Molt fina pot ser la línia entre complicitat i cooperació necessària, conceptes que, si bé són bàsics del dret penal, s'han incorporat al llenguatge del carrer i del comú de les persones. Amb la complicitat, una persona o persones participen en la comissió directa d'uns fets, o bé prenen col·laboració sense intervenir en l'execució material. En canvi, amb la cooperació necessària l'activitat resulta de tal manera que, sense aquesta activitat, l'inefable acte no s'hauria arribat a cometre, o pitjor encara, sense el qual aquest no es mantindria en el temps.

I què són vostès, senyores i senyors del Partit Popular, còmplices o cooperadors necessaris de l'inefable acte que vam presenciar aquí, abans d'ahir, quan l'inefable president, que es manté hieràticament i apoltronadament darrera meu, sense controlar els seus impulsos, o més bé les més fosques de les seves inefables pulsions, va arrabassar i rompre la fotografia d'una víctima de la Guerra Civil espanyola, una dona violada i assassinada, i que, a més a més, és filla predilecta d'aquesta illa?

Sra. Prohens, vostès van començar sent còmplices per permetre que un feixista fos el president d'aquest parlament, però des de fa dos dies s'han convertit en cooperadors necessaris per permetre que qui va exercir força física en arrabassar i rompre la fotografia d'Aurora Picornell a l'ordinador de la Sra. Garrido es mantenguí a aquesta presidència, a la presidència d'aquesta cambra parlamentària.

I sap què passa? Que no m'estranya, perquè en realitat és el seu paper habitual, són còmplices d'agressors sexuals, perquè els col·loquen a alts càrrecs de l'administració; són còmplices de trànsfuges asseguts aquí a aquesta cambra parlamentària, perquè se'n aprofiten dels seus vots; són còmplices d'infractors urbanístics a qui validen les seves actuacions i premien amb plusvàlues a les quals les persones honestes mai no podran aspirar; i són còmplices de l'actuació del Sr. Le Senne, qui ha fet verb, ha materialitzat la seva fosca ideologia.

No, Sra. Prohens, s'equivoca molt sent tolerant amb els intolerants, i especialment s'equivoca en mantenir el suport a una persona que des dels seus privilegis ha comès un delictes d'odi a la vista de tothom i que res no impedirà que el torni cometre, perquè sap que ell i els seus són els que cobren, no els que paguen; els que paguen són vostès, paguen el peatge de mantenir-se a un govern en solitari.

Sra. Prohens, no considera estrany que a qui se li demana la remoció del seu càrrec sigui la mateixa persona que pugui decidir si admet a tràmit o no la petició d'aquesta remoció? Ha

sentit mai parlar del conflicte d'interessos, Sra. Prohens? Bé, com li ha de sonar, li hauria de retronar! Però avui ha quedat clar que vostè no escolta, no vol sentir el que li diu la gent que és al carrer cridant ara mateix i demanant la dimissió del Sr. Le Senne, a qui han contemplat i criticat fins i tot mitjans de comunicació internacionals, tan ofenosa per a la imatge de la nostra illa, de les nostres illes. I ara sàpiga vostè que és la presidenta còmplice d'un president agressor. Ja ho era d'un vicepresident còmplice d'agressors.

Sap, Sra. Prohens, no esgotaré el meu temps, li faré una pregunta que és redundant, sap de què parlaven els feixistes quan cometien crims contra la humanitat? Parlaven d'economia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Sagreras, tiene la palabra.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president, bon dia, diputades i diputats. Vull començar la meva intervenció i agrair a tots els presidents i batlles que avui són aquí exercint el seu càrrec i que venien aquí preocupats perquè es pugui trobar l'equilibri entre el benestar dels ciutadans de les Illes Balears i el nostre principal motor econòmic, que és el turisme.

Vull començar i dir també que, per responsabilitat, he canviat el plantejament de la manera d'intervenir a aquest debat o a aquesta compareixença, en el Partit Popular no contribuïrem durant aquest debat a una escalada de crispació i de tensió. Tornam demanar seny a tothom i ens centram aquí a intentar arreglar els problemes reals dels ciutadans de les Illes Balears.

Volia començar, i també seguiré d'aquesta manera, la meua intervenció i dir, una vegada més, que és un orgull poder dir que tenim al capdavant d'aquestes illes una dona valenta i amb coratge, que ha pres la ferma decisió de posar solució a un problema que afecta aquesta comunitat autònoma, un problema que va heretar el dia que va prendre possessió com a presidenta d'aquesta comunitat autònoma. Però el Grup Parlamentari Popular avui no vol retreure res, venim a aportar solucions, venim a adoptar mesures per acabar amb aquest problema, perquè volem que existeixi una bona convivència, com deia abans, entre els residents i qui vengui a conèixer les nostres meravelloses illes. Volem que hi hagi equilibri entre el benestar, tant econòmic com social, entre qui viu del major motor de la nostra economia i qui el fa funcionar, perquè a aquestes illes els turistes són benvinguts.

El Partit Popular, com s'ha dit durant les darreres setmanes, no ha canviat d'opinió, el Partit Popular fa el que dúiem al nostre programa de govern, ho vàrem dir ben clar i és el contracte que vàrem signar amb els ciutadans de les Illes Balears. Vàrem prometre gestionar de manera eficient la destinació per minimitzar les externalitats negatives i evitar una sensació de congestió o de saturació incompatible amb el

benestar dels ciutadans, són paraules meves, però és un altre dels compromisos del Partit Popular en el nostre programa.

Vàrem prometre la redacció d'una normativa que permeti als consells la regulació d'entrada de vehicles per la seva tipologia, són paraules meves, però és un altre dels compromisos del Partit Popular al nostre programa.

També ens vàrem comprometre que els consells insulars serien qui podrien reduir les places bloquejades amb la moratòria i qui fixarien el sostre a cada una de les Illes.

Això és el que vol el Partit Popular i també el que vol la societat de les Illes Balears, que ha ratificat el seu suport a les nostres polítiques a les tres darreres eleccions que hi ha hagut: a les autonòmiques, a les nacionals i a les europees.

I enfront d'això el que hem viscut les darreres setmanes, faltes de respecte a la decisió de liderar la transformació del nostre model econòmic. Crec que amb això no es falta al respecte només al Partit Popular, sinó que també es falta al respecte a les més de 100 entitats que s'han adherit a aquesta mesa. Els representants dels sectors econòmics i de les entitats de la societat civil mereixen tot el respecte i poden tenir ben clar que el Partit Popular els escoltarà i prendrà nota de totes les aportacions, amb seny i des del màxim coneixement que tenen de la indústria turística.

Balears ha arribat al seu límit, no podem créixer més, però tampoc no sentireu mai el Partit Popular parlar de decreixement turístic, hi ha d'haver contenció i també hi ha d'haver sostenibilitat. Aquesta és la millor manera de defensar el turisme, aquesta és la millor estratègia.

Balears és un territori fràgil i limitat, el creixement en volum no es pot permetre més, hem d'aconseguir créixer en valor, créixer de manera diferent i que redundi en el benestar dels ciutadans i de la nostra economia. Balears ha de tenir una altra carta de presentació, som una destinació amb una oferta cultural i esportiva magnífica, l'hem de potenciar i l'hem d'adaptar per a la captació de turisme compromès amb el medi ambient. Aquest govern, el del Partit Popular, ha entès que aquest és el camí i ho vol fer des del consens, i també us vol escoltar a vosaltres, als grups parlamentaris de l'oposició.

La transformació no serà la que dicti el Partit Popular, volem fer-ho de la mà de tots. Nosaltres sí que creiem que els grans reptes, els grans canvis, les decisions que ens afecten a tots s'han de mesurar i prendre en el conjunt de tota la societat, i s'ha de fer amb dades, no ho podem fiar tot a les percepcions ni a les sensacions, no hi pot haver consignes, els temps de les consignes s'han acabat.

Senyors diputats de l'oposició, us demanam que entreu, que faceu propostes en positiu; us demanam que no es posin de perfil i que no facin política destructiva tampoc en la recerca de l'equilibri entre el benestar dels residents i del nostre principal motor econòmic.

Cit a termini a tots els diputats d'aquesta cambra a arromangar-se, s'ha acabat l'era de grans titulars i de zero polítiques. Ara, per sort, amb la presidenta Prohens, les Illes

Balears tenen una dirigent que compleix la seva paraula i que només va deixar passar deu dies entre l'anunci i la convocatòria de la Mesa per al pacte social per la sostenibilitat econòmica, social i ambiental.

En el Partit Popular fa anys que som conscients que s'han de prendre mesures, avui parlem molt de la Mesa, però no podem oblidar que també es duen a terme estudis de càrrega de les carreteres de Mallorca, que ja s'ha pres en consideració en aqueixa cambra la limitació d'entrades de vehicles a l'illa d'Eivissa, i també que hi ha en marxa inspeccions contra la xacra -i jo ja ho diria d'aquesta manera-, de l'oferta turística il·legal.

Hem de créixer, hem de decreixer? Sí, en oferta il·legal, que, efectivament, els darrers vuit anys havia crescut com mai, un fet que contrasta clarament amb el que diuen vostès de vegades, o alguns, de no voler turisme. I no es pot, per exemple, intentar desviar l'atenció al decret de simplificació administrativa, no es pot dir que aquesta mesura augmentarà la pressió afegida, ni que suposarà noves places turístiques, han d'haver-se llegit el decret abans de criticar-lo.

Com els deia abans, les decisions s'han de prendre amb dades i en els darrers vuit anys, per exemple, l'esquerra de les illes va autoritzar en rústic 3.137 actuacions. Això suposa el 50% de les autoritzacions en rústic dels darrers 20 anys. Però tot això s'ha acabat, ara tenim un govern fort, que pren decisions en base a dades, cerca el benefici dels ciutadans, mantenim l'equilibri del seu benestar amb els dels visitants i tot, des de la sostenibilitat social, econòmica i ambiental.

I acab, estenent la mà a tots els grups parlamentaris, que intenteu no cercar excuses, instant-vos que us sumeu. Transformem entre tots el model turístic de la nostra terra, remem tots junts perquè a Balears els seus ciutadans, els nostres ciutadans, i també els nostres visitants ho mereixen.

Gràcies, bon dia.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos a la contestación de la Sra. Presidenta, por veinte minutos.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, senyores i senyors diputats per les seves intervencions. Sí, jo crec que avui es demanava altesa de mires i l'alta de mires crec que comença per no tergiversar, ni minimitzar les meves paraules, jo he vingut aquí i jo he condemnat qualsevol falta de respecte i qualsevol gest per a qualsevol víctima i per a qualsevol dona o home assassinat a mans de qui sigui, jo ho he fet.

(Alguns aplaudiments)

I ho faré sempre, perquè quan jo era portaveu de l'oposició, el Partit Popular, en un exercici de responsabilitat, crec que fins i tot inesperat per part del govern d'esquerres en aquells moments, vàrem votar a favor de la Llei de recuperació de víctimes de la Guerra Civil i el franquisme, i hi vàrem fer aportacions i hi vàrem fer molta feina, perquè jo he dit sempre que cap persona no mereix tenir el seu avantpassat dins una cuneta. I per això fa feina aquest govern, i no en defallirem, perquè víctimes n'hi ha per tot, probablement asseguts a les butaques blaves del meu govern.

(Alguns aplaudiments)

Jo som la presidenta de tots els ciutadans de les Illes Balears, votassin el que votassin, pensin com pensin, resin al déu que resin i estimin a qui estimin, som la presidenta de tots. Per això jo avui no puc fer l'exercici que han fet els portaveus de l'oposició, jo no puc venir aquí a pujar el to, jo no puc venir aquí a augmentar la crispació, jo no puc venir aquí a alimentar la divisió entre els ciutadans de les Illes Balears, perquè la convivència està per sobre dels posicionaments polítics, perquè els murs que alguns intenten aixecar, alguns, aquests murs jo no els vull a les Illes Balears, perquè això passa per sobre de qualsevol posicionament polític, de qualsevol estratègia o de qualsevol llei.

Però vaig a dir una cosa també, el Sr. Castells m'ha acusat de males formes, jo dic que tots hem de fer una reflexió, tots, però crec que també s'ha de fer una reflexió del que he patit jo en aquest parlament, cap altre president en aquesta cambra no ha vist els atacs personals que jo he vist, Sr. Castells, cap altre, cap altre.

(Alguns aplaudiments)

I té raó que no ho ha fet vostè, té raó, però jo, asseguda a aquesta cadira, he vist com s'emprava, també per part dels membres de la Mesa, el nom de mon pare en aquest parlament, el nom del meu home, com s'ha airejat i s'ha permès airejar un procés d'estabilització que correspon únicament a la meua vida privada, i jo he vist en aquest parlament. Jo he aguantat en aquest Parlament com als membres del meu partit, el partit majoritari a les Illes Balears, a Espanya i Europa, se'ns ha tatxat "d'assassins", jo això ho he vist en aquest parlament, de "feixistes", de "poc demòcrates", de "corruptes", de "lladres" i crec que això tampoc no és de rebut -crec que això tampoc no és de rebut- i mereix aquesta reflexió que hem de fer tots i cada un de nosaltres.

Perquè jo som la presidenta del Govern de les Illes Balears i he d'aguantar moltes coses, ja ho sé, però el nom de la meua família i la meua vida personal, jo no tenc per què aguantar això, no tenc per què fer-ho. I aquests que han sortit i que no ho volen escoltar, i aquestes que s'asseuen a la Mesa del parlament i ens haurien de representar a tots, baixen cada setmana aquí. I jo he hagut de sentir en aquest Parlament com tancam una Oficina anticorrupció perquè mon pare és corrupte, i no hi ha dret, i no hi ha dret. Sap per què, Sr. Castells? Perquè no val la pena, no val la pena.

I jo consider que la política encara val la pena. I consider que aquest procés de transformació, i vostè ho ha reconegut,

que no volien aquest debat, aquest procés de transformació val la pena, perquè jo he vingut aquí per canviar les coses i molts encara no han assumit que hi va haver un canvi de polítiques fa un any, i molts encara resten legitimitat a aquest govern i a la meua persona per presidir el Govern, com restaven capacitat a la meua persona quan era portaveu de l'oposició. I per què es creuen que les banderes, com la de la sostenibilitat, com la de la cultura, com la del progrés, són patrimoni de determinades accions polítiques. I quan això ho agafa una presidenta del Partit Popular, no se'n poden avenir.

Però és que això no és altesa de mires que ens demanen els ciutadans.

I aquest debat que hi ha avui aquí, jo vull demanar disculpes als batles i batlesses, que cada dia es rompen la cara davant els seus veïnats, que saben on viuen, que els toquen les portes, veïnats que diuen: no podem més!, i que s'han sumat a través de la FELIB també a aquest pacte i a través de les zones madures dels municipis que tenen zones turístiques madures, vénen aquí per escoltar aportacions, per prendre notes, i no ho hagin pogut fer, perquè en el fons vostès no volien aquest debat, perquè des de fa setmanes intenten deslegitimar aquesta mesa, intenten dir que és una pantomima, que no servirà de res. Però jo els segueix estenent la mà, servirà perquè la societat civil vol que serveixi, i caminarà perquè la societat civil, el Govern i la majoria de la societat la qual no representen vostès, la majoria de la societat vol que això funcioni.

I funcionarà com funciona el Pacte per la salut, perquè hi ha més de 200 professionals que fa mesos, i l'altre dia m'ho reconeixien i m'ho contaven, fa mesos que fan reunions setmanals o quinzenals, amb propostes i estan a punt de tancar un document consensuat entre tots, perquè la salut no entenc de legislatures i perquè les coses del menjar i el nostre model turístic i el nostre model econòmic són les coses del menjar, això tampoc no entén de legislatures.

I deia el Sr. Negueruela que hem d'escoltar el carrer, però l'hem d'escoltar per tot, jo vull escolt el carrer, jo vull escolt la gent que se sent avergonyida del que va passar aquí dimarts, i, si, jo també m'hi sent avergonyida del que va passar aquí, dimarts, és clar que sí, és clar que sí. I el president del parlament és el primer que ha de fer una reflexió del que va passar aquí, dimarts, és clar que sí. I ni ho minimitzaré ni ho justificaré, perquè no en té de justificació, no en té, però hem d'escoltar el carrer sempre i hem d'escoltar el carrer també quan surt i ens diu que no pot més d'un model econòmic que els darrers anys s'ha basat en més creixement en nombre i manco benestar per als residents, s'ha d'escoltar i s'ha de ser seriós amb aquestes mobilitzacions. Són mobilitzacions contra un model, contra una situació que és la que és en aquests moments.

Alguns volen fer veure que són mobilitzacions contra el Govern, s'equivoquen, i si s'equivoquen amb el diagnòstic no és estrany que s'hagin equivocat, avui també, de no presentar propostes; són mobilitzacions, i és un sentiment que ens interpel·la a tots, a tots els 59 diputats que seiem en aquesta cambra, i per això la mà estesa del Govern de resoldre-ho entre tots, entre tots, i ens diferencien moltíssimes coses.

I deia el Sr. Castells, i com que és l'únic que té el respecte de quedar-se, que li ha semblat insuficient, i tal vegada ho és, i tal vegada ho és, i tal vegada hem d'anar més enllà, i tal vegada hem de prendre mesures més contundents. Des que hem arribat al Govern hem pres mesures, des que hem arribat al Govern hem aprovat una norma, una legislació que permet als consells precintat els usos turístics il·legals en els habitatges, dins l'àmbit de les nostres competències. Des que hem arribat al Govern, i als quatre consells, s'han incrementat les inspeccions. Des que hem arribat al Govern, hem augmentat les freqüències, hem augmentat el nombre d'autobusos en transport públic, hem avançat l'inici de la temporada turística. Des que hem arribat al Govern, hem dit que volem dades, la meua primera sorpresa va ser que no hi ha dades per prendre decisions, o les que hi ha no estan actualitzades. Per tant, aquesta primera temporada turística que gestionarà el meu govern, es tracta d'això, de monitoritzar els espais naturals i de contractar una plataforma per saber com ens movem els residents i els turistes, perquè aquí hi ha un tema de turistes i hi ha un tema de residents.

I quan parlem de carreteres, per exemple, quan parlem dels accessos a Palma, quan parlem de la manca d'aparcament hi ha un tema de turistes i hi ha un tema de residents, i ho hem de saber, ho hem de comptabilitzar i hem de prendre decisions. Perquè el fet d'aprovar els pàrquings en rústic aquests mesos de temporada, gràcies al decret de simplificació, és una petició dels batles i batllesses, i no es pensin que sigui d'aquests que hi ha aquí, no, no, de tots els partits, perquè els batles i batllesses són els que, per sobre de la ideologia, per sobre de la política que es fa en aquestes quatre parets, tenen els problemes dels ciutadans, el pragmatisme del dia a dia i dels problemes del carrer que massa vegades no són d'això que parlem aquí cada dimarts, massa vegades del que parlem aquí cada dimarts està desconnectat del que preocupa els primers representants dels ciutadans, que són els batlles i batllesses.

I sí, tal vegada és insuficient, però, per això..., i jo estic convençuda, a més, que el seu grup, Sr. Castells, ho farà, hem d'estudiar aquestes propostes. I no som jo, no és un sol govern el que ha de dir això sí i això no, perquè això no va de gustos, això no va d'allò que a mi m'agrada més o d'allò que m'agrada menys, crec que tenim una cosa prou delicada entre mans i en parlàvem el dia de la Mesa de diàleg social amb els sindicats, no ens podem precipitar, i ens ho demanaven els mateixos sindicats, tenim centenars de milers de llocs de feina que depenen d'aquestes conclusions o d'aquestes mesures. Per tant, la sensació que arribam tard, i potser arribam tard, el que passa és que jo fa un any que som al Govern, abans era difícil fer-ho, la sensació que arribam tard no ens pot dur a precipitar-nos, a errar en el diagnòstic o a errar en la presa de decisions, perquè tenim, insistisc, centenars de milers de llocs de feina entre les mans, milers d'empreses, de petites empreses, d'autònoms que depenen també d'aquestes decisions.

I crec que no hi ha res més com contraproductiu que mirar a veure qui la diu més grossa, a veure qui arriba primer, a veure qui fa el titular més cridaner, jo crec que això no va d'això. Per això, ni jo, ni el meu govern, ni el meu partit ens volem penjar la medalla d'aquest pacte, si ho haguéssim volgut fer haguéssim tirat pel camí d'enmig i ho haguéssim fet d'una altra manera; crec que ha de ser un èxit col·lectiu que redundi en un benefici

real per als residents. I li puc assegurar que l'equip tècnic actua amb total independència, si no, el Sr. Riera no hagués acceptat aquest encàrrec, amb total independència, que no li hem marcat el full de ruta, que no va de conclusions que ja tinguem escrites i ara vulguem fer aquest camí. No, li puc assegurar, com ha passat i com passa amb el Pacte per la salut, insistisc, més de 200 professionals agraeixen aquesta manera de fer feina.

Hagués pogut agafar el model anterior de diàleg social, que arribaves a una taula i te donaven les conclusions i... No, ho he dit abans, la societat civil no és un *atrezzo* per treure una bona foto per a la presidenta del Govern. Jo, tota la societat civil, tota, mereix el meu màxim respecte, tota, absolutament tota, i crec que també serà molt positiu, democràticament, avui que parlem tant de democràcia en aquestes illes, veure que hi ha diferents sensibilitats, que ningú no té la veritat absoluta, que no la té la patronal, però tampoc no la tenen els sindicats, que no la tenen les entitats ecologistes, però tampoc no la tenen els empresaris, que no la té el Partit Popular, però tampoc no la té el Partit Socialista, VOX o MÉS per Menorca.

Per tant, jo agraeisc també als grups que han manifestat ja també la seva voluntat, al Grup Parlamentari VOX i al Grup Popular, d'anar amb les seves propostes. Tothom haurà de fer renúncies, això de que tothom surti amb el que he arribat a la taula.

La nostra voluntat, com he dit abans, és que comencin a caminar tres dels grups de feina les properes setmanes, entre els quals n'hi ha un que és imprescindible, que és la mobilitat terrestre, que serà un dels primers que començarà a caminar les properes setmanes. S'aniran activant la resta de grups, de manera gradual també, perquè tothom tenguí dret a participar en aquells grups que més s'ajustin al seu àmbit de representació.

És voluntat també fer feina de tal manera..., no ens ho hem inventat nosaltres, miram com funcionen aquests processos participatius, com he dit abans, d'arreu d'Europa, en aquest cas, i també com va funcionar a Bilbao; que quan hi hagi conclusions consensuades en aquests grups pugin tot d'una cap al grup d'experts, perquè arribin al Govern i puguem començar a executar mesures sense haver d'esperar que hi hagi tots els grups amb totes les conclusions, amb tot, perquè crec que hi ha coses que són més urgents i coses que són més d'a mig i llarg termini.

Per nosaltres no serà, pel Govern no serà, pel meu grup parlamentari tampoc, per la societat civil, com dic, que vull tornar agrair la il·lusió amb què han rebut i la bona acollida amb què han rebut aquesta proposta, on entitats molt diferents aquestes darreres setmanes s'han posat en contacte amb nosaltres i ens han dit: jo hi vull ser, jo vull sumar, jo tenc alguna cosa a dir; i on totes les propostes seran ben rebudes.

I també a tots els ciutadans anònims que diuen que han vist reduït el seu benestar, la seva qualitat de vida, que mereixen i que tenen una necessitat de ser escoltats, com dic, s'està ultimant, la pàgina web s'està ultimant per a aquesta setmana poder-la posar, perquè tots puguin fer les seves propostes, i també els puc assegurar que totes aquestes propostes es veuran en els grups de feina.

En això està el Govern, en això estarem i esperar la participació de tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Vamos a pasar al turno de réplicas. Puesto que no está el portavoz del Grupo Socialista, pasamos al Grupo VOX, Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Sra. Prohens, lo primero que le quiero decir es que yo sí que, yo no, nuestro grupo parlamentario sí respeta este Parlamento, sí respeta su gobierno, usted es mi presidente, es el presidente de todos nuestros votantes; los votantes han querido que usted y su gobierno estén aquí y nosotros que tengamos la mayoría suficiente para darle este acuerdo.

Por lo tanto, voy a hablar de lo que veníamos hoy a hablar, que era la orden del día de la Mesa que usted ha convocado. Así que muchas gracias y quiero mostrar también el apoyo a mi compañero Gabriel Le Senne porque, aunque ayer ya dije que el gesto no era apropiado, esta caza de brujas que se está haciendo y estas *performances* son absolutamente injustas, cuando mis tres compañeros, que falta el Sr. Campos, que no están aquí, en la legislatura pasada sufrieron las barbaridades más grandes por parte de los presidentes que hubo en esta Mesa. Así que voy a empezar.

(Alguns aplaudiments)

Quiero empezar mi segunda intervención abordando un tema crucial, la falta de infraestructuras en nuestras islas, un problema que aumenta la sensación de hartazgo entre nuestros residentes. La congestión en nuestras carreteras, la saturación de las playas y los servicios públicos desbordados son claros indicadores de que nuestras infraestructuras no están al nivel de otras regiones de España.

En primer lugar, es esencial desarrollar una red ferroviaria completa que abarque toda la isla de Mallorca. Esta medida no solo mejoraría la movilidad interna, sino que también reduciría significativamente los atascos y el impacto del transporte privado. La actualización de nuestra red viaria es igualmente urgente para adaptarnos al crecimiento constante de la población y la llegada de visitantes en Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera.

Además, el aeropuerto de Palma de Mallorca, uno de los más transitados de Europa, sigue sin una conexión ferroviaria directa con la capital, no hay otro caso igual en Europa y debe resolverse para reducir el estrés que sufre esta zona y mejorar la movilidad y la logística de Mallorca.

Necesitamos estudios serios sobre la presión que ejercen el turismo y la población en los recursos energéticos e hídricos. Estos estudios deben servir como base para tomar decisiones

informadas y no basadas en sensaciones. La sostenibilidad no es un objetivo ambiental, es una necesidad económica y social. En nombre de la sostenibilidad se están cometiendo auténticas barbaridades destruyendo la industria y el sector primario. No vamos a tolerar que en el nombre de la Agenda 2030 y la Agenda Verde se destruya la economía de miles de familias que viven dignamente del sector turístico.

Apoyaremos las medidas que fomenten la desaparición del desenfreno del consumo de drogas, de falsos eventos deportivos diseñados para atraer adolescentes cada inicio de verano. Debemos exigir a los visitantes el mismo respeto que nos exigen a nosotros en sus países de origen. Las Islas Baleares, y en especial Mallorca, son conocidas como las islas de la calma, un paraíso para millones de visitantes, los ciudadanos de Baleares somos gente acogedora, que pide respeto. Hay actitudes intolerables que empiezan en el aeropuerto y no pueden ni se pueden consentir en nuestras calles ni en los hoteles ni en nuestras playas.

El transporte público debe ser una prioridad, debemos mejorar y expandir nuestra red de transporte público asegurándonos de que sea accesible para nuestros mayores en todas las islas. Los residentes de Menorca, Ibiza y Formentera tienen los mismos derechos y también debemos abordar la conectividad entre islas con valentía, hay que priorizar esas conexiones para que profesores, deportistas u otros profesionales que se trasladan entre islas por trabajo, puedan volver a casa sin hacer escala en la península.

Allí donde no llega el sector privado debe llegar el sector público, pero no podemos sufrir las odiseas que en este momento a veces obligan a volar a Barcelona o a Madrid para poder volar entre las Islas por falta de vuelos directos entre las tres islas con aeropuerto.

Es lamentable ver como algunos intentan politizar el legítimo hartazgo de la gente para beneficio propio. Los mensajes de turismofobia tienen un eco internacional considerable y contrarrestarlos cuesta mucho dinero, dinero que pagamos todos. Debemos abordar estos problemas con responsabilidad y sin caer en el oportunismo.

En VOX creemos en la importancia de preservar nuestras tradiciones y valores mientras buscamos soluciones prácticas para los desafíos actuales. El bienestar de todos los ciudadanos y la defensa de sus derechos están en el primer punto de nuestra agenda. No podemos permitir que la sensación de saturación por la falta de infraestructuras y la congestión de nuestros servicios públicos deterioren la calidad de vida de los ciudadanos. En ningún país del mundo existe sanidad gratuita para viajeros y no nacionales. Hemos de exigir que se contrate un seguro privado para no saturar nuestra sanidad pública o pasar la factura al país de origen. No podemos asumir más sin recibir nada a cambio.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando por favor.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Los atascos kilométricos no solo generan estrés y pérdida de tiempo, es imperativo que abordemos este problema con soluciones efectivas y a largo plazo.

Voy a acortar, tenía más discurso, pero lo que quiero trasladar es que quiero disfrutar de la belleza de las Islas Baleares y sus gentes, como cuando llegué aquí a Mallorca ya hace muchos años. Les aseguro que desde VOX vamos a hacer todo lo que esté en nuestras manos para mejorar las condiciones en las que cualquier español, sea una persona de paso, residente o un visitante extranjero, tenga garantizados todos sus derechos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. No está el portavoz de MÉS per Mallorca. Por tanto, pasamos al Grupo Mixto. Sr. Castells, *té la paraula*.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sra. Presidenta, diu vostè que no volíem aquest debat. No, no es confongui ni confongui la ciutadania, el volíem, l'havíem demanat, vostès el varen rebutjar, perquè vostès no el varen voler fer quan l'oposició el va demanar, varen voler controlar l'agenda. El que no volíem és que es produís en aquest ple específic. Ara pens que vostè deu dir: tant de bo l'haguéssim fet dimarts el matí!, que era quan ho demanava l'oposició, amb tota normalitat, no a un ple a major glòria del Govern i a major glòria de la presidenta. Per tant, no confongui dient que no volíem aquest debat.

El Sr. Sagreras ens diu que aquest és un govern que pren decisions en base a dades. Com les dades en base a les quals varen aprovar el decret llei, polèmic, que modifica 50 lleis? O com les dades que ja existeixen a Menorca, per fer la limitació de cotxes i vostès no ho volen fer? Cada vegada que parla de limitació de cotxes, parla d'Eivissa, i jo li dic: i Menorca? Vostè callat com un mort! Hi ha dades, hi ha dades, no autonomia, mínima autonomia, que ja sabem com funciona el PP i els seus satèl·lits insulars quan parla d'autonomia.

Després, Sra. Presidenta, entenc que a vostè li molesti que parlem de pantomima, ho puc entendre, però vostè també ha d'entendre que parlem de pantomima, per què? Miri, de les 208 mesures, ara hi ha els companys de premsa, el decret llei modifica 50 lleis, però conté 208 mesures, és a dir, 208 modificacions legislatives, de les 208, 38 són sobre harmonització urbanística i 52 sobre medi ambient, en total 90, gairebé el 50%. Dades? Amb quines dades? És a dir, com vol que no diguem que això és una pantomima si vostè el dimecres ens convoca a la UIB, a explicar tot aquest bonic discurs que ens ha fet aquí, i al cap de 48 hores modifiquen 208 aspectes de la legislació balear, 90 dels quals es refereixen a urbanisme i medi Ambient, que és un tema que saben que és altament sensible en el debat polític de les Illes Balears.

Per tant, entenc que li molesti que diguem que és una pantomima, però a vostè li correspon demostrar que no ho és, Sra. Presidenta, a vostè li correspon. Mentrestant, nosaltres, en les primeres 48 hores de vida d'aquest pacte, sí, vam dir que era una pantomima, veurem, tal vegada... o esper que es pugui demostrar que estàvem equivocats.

Tercer punt, vostè ens ha explicat, està molt bé, haurem de llegir-ho al *Diari de Sessions*, perquè prenc nota però no amb suficient rapidesa, com funcionarà aquesta mesa. Si vostè ve aquí i ens dicta com funciona (...) la primera errada, és clar, a veure, si això realment ha de ser participatiu..., és clar, vostè ens ha dit: els adherits, primer diu: les entitats que s'hi han adherit; MÉS per Menorca s'hi ha adherit? Perquè jo l'únic que vaig fer va ser anar a una conferència que vostè ens va fer a la UIB. Jo, per adherir-me a una cosa vull saber les normes de funcionament, el reglament, vull saber per què són els tres nivells, per què són aquests els grups i no uns altres, per què els han de coordinar directors generals del Govern. Vull saber com contrastarà les feines d'aquesta Mesa amb el parlament, que és on resideix la voluntat popular. Vull saber com s'acordaran les decisions, no sigui que passi com amb el cas "mascaretos", que abans de començar la comissió d'investigació ja se sabia quines serien les conclusions.

Per tant, vostè entén que jo li demani..., molt bé, estic disposat a considerar-me adherit a aquesta Mesa, però jo crec, i ara li faig una proposta en positiu, crec que vostès haurien de fer un projecte, un reglament, haurien d'explicar tot això que vostè ens ha explicat, ho haurien de posar per escrit, haurien d'enviar-ho a aquest parlament perquè els grups parlamentaris ho puguem estudiar i puguem tenir un debat en què puguem fer les nostres propostes. Això és un debat, això és una interacció política seriosa, democràtica, amb els grups polítics, i igualitària, perquè, evidentment, una compareixença de la presidenta no és igualitària, perquè, evidentment, és la presidenta, i no m'hi oposo, és normal, és la *prima donna* i la resta som els extrems, està clar, cap problema, assumim aquest paper sense cap problema.

Però, primera cosa que li deman: si realment vol que sigui transparent, sigui obert, cartes sobre la taula, posin-ho per escrit i, tal vegada li diré, doncs, jo no estic d'acord que siguin aquests grups jo crec que hauria de ser diferent, o no estic d'acord que els coordinadors siguin els directors generals del Govern, per què? És clar, vostè ha d'entendre que d'entrada ja, és clar, si els àrbitres, els que organitzen el joc són directors generals del Govern, home, vostè crec que pot entendre que a nosaltres això no ens generi tota la confiança que ens hauria de merèixer una cosa totalment oberta.

Per acabar, Sra. Presidenta, li agafó el guant, estic molt content que vostè també vulgui lluitar contra la crispació, jo estic totalment en contra de la crispació, sobretot perquè crec que la crispació és el caldo de cultiu, ara sí, del feixisme, i amb això no dic a ningú feixista, és a dir que no aprenem de la història, i crec que hauríem de ser molt més respectuosos amb la història. La crispació política només pot portar coses negatives i tots estam cridats a lluitar contra aquesta crispació.

Vostè ha parlat d'aspectes familiars, però, és clar, aspectes familiars també en tenim avui en dia a l'actualitat amb el tema

de l'esposa del Sr. Sánchez, vàrem tenir el cas Mònica Oltra; és a dir, hi ha, en general, una gran crispació, i a mi, em sap greu, i n'acuso els partits majoritaris, probablement perquè són els que més exemple haurien de donar, els partits majoritaris crec que no estan a l'alçada i afavoreixen allà on no governen, on governen intenten que hi hagi pau, i quan no governen, doncs, afavoreixen aquesta crispació.

Voldria acabar, Sra. Presidenta, i demanar-li, li he demanat, li he fet una proposta molt concreta, espero que me la contesti a la seva darrera intervenció, i també m'agradaria en relació amb el que ha disposat a la primera intervenció, que em digués: pensa afavorir la participació, la pluralitat i que, per tant, es pugui debatre en les properes setmanes, l'activació de l'article 39 del Reglament per poder debatre la idoneïtat del Sr. Le Senne i poder votar eventualment la seva remoció? Perquè, amb això vostè llançaria un missatge molt clar que tot el que ens ha dit de la participació, de la pluralitat i de sentir les veus de tothom, realment és un compromís seriós.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Popular, Sr. Sagreras, tiene la palabra.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí, gràcies, president. Sí m'ho permet, intervindrè des de l'escó. S'acaba aquest debat o aquesta compareixença atípica, jo diria que amb una actitud millorable, per no dir altres paraules, de segons quins grups parlamentaris i de parlamentaris que no han acudit a aquesta sessió plenària, i d'altres que han abandonat, i que hi pot haver d'altres motius, però jo em deman, o no m'ho deman, perquè tots ho sabem cert, que també hi ha un altre motiu pel qual no hagin assistit a aquest debat alguns grups polítics avui, aquí, que venim a parlar de turisme, de saturació i de congestió a segons quins llocs de les Illes Balears i a segons quins moments, i és perquè tots sabem que hi ha una realitat, i és que els darrers vuit anys o dotze darrers setze anys, qui ha governat a aquestes Illes Balears i qui ha tengut la majoria parlamentària per aprovar normes, per aprovar decrets, per aprovar lleis i per canviar la situació ha estat l'esquerra.

I la realitat és que a dia d'avui i, en comparació, per exemple, amb fa vuit anys, i nosaltres no han governat, han augmentat les places turístiques legals en 115.000 places, ha augmentat el turisme legal en més d'un 20%, o, sobretot, i encara més greu, s'ha donat màniga ampla i s'ha mirat cap a un altre costat davant l'oferta turística il·legal. I a posta tampoc avui no han volgut donar la cara i han sortit al carrer, i jo crec que la democràcia s'ha de defensar fermament des de dins les institucions i que des de dins les institucions...

(Alguns aplaudiments)

... la presidenta Prohens ha fet més en un any per cercar l'equilibri entre els residents i el principal motor econòmic, que volem que segueixi essent el turisme, ha fet més la presidenta Prohens que la Sra. Armengol o el Sr. Negueruela, com a conseller de Turisme, els darrers vuit anys: decret de turisme responsable, al qual ells varen votar que no; des d'Eivissa s'ha

impulsat una llei per regular l'entrada de vehicles; des de Mallorca, que també és una institució presidida pel Partit Popular, es comença a fer un estudi de càrrega per a després poder fer la llei i, perquè, contràriament al que passava a Eivissa, que governava el Partit Popular, a l'illa de Mallorca no s'havia fet cap estudi de càrrega. O perquè crec, i els ho he de dir d'aquesta manera, crec que no ho poden sofrir, realment no ho poden coure, estan tan gelosos que, com ells, que són *tan listos, tan inteligentes, que tienen tantas carreras, que han aprobado unas oposiciones tan difíciles y que nos mandan a leer y a estudiar tantas veces, cómo es que, estando a la derecha de la presidenta Armengol, no se les había ocurrido antes la idea de llamar a la sociedad de las Islas Baleares a participar para buscar este equilibrio entre el turismo y los residentes.*

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I ho he dit en castellà, per si qui ens sol donar lliçons ho vol entendre i per si volieu saber i entendre qui és que intenta donar aquestes lliçons.

(Remor de veus)

I vull acabar, presidenta, i donar-li les gràcies per la valentia, per la resistència i pel seu saber estar, també per la manera d'acompanyar i dirigir aquest grup i demanar-nos sempre moderació, centralitat, seny i sentit comú. I crec que vull acabar també i recordar a la gent que això és un govern legítim, fruit de la democràcia, i la democràcia és la voluntat dels veïnats expressada lliurement i anònimament a les urnes. Això és la democràcia, igual que la democràcia és, una vegada que els veïnats, els ciutadans, s'han pronunciat, les idees i els debats es defensen dins les institucions com aquest Parlament de les Illes Balears, i el contrari és extremadament perillós i des del Grup Parlamentari Popular no ho consentirem, ni hi participaré.

Dit això, el que he dit les darreres setmanes, avui acaba el període de sessions, crec que tots hauriem d'obrir una reflexió des de la tranquil·litat, analitzar postures, analitzar actituds i per al bé propi dels grups parlamentaris, i ho diré així, també de la nostra imatge personal, tornar el setembre amb una actitud diferent, moderada, constructiva, i aquí no som enemics, aquí confrontam, o no tant, debatem idees per al bé de la ciutadania de les Illes Balears i dels nostres ciutadans.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Prohens, tiene la palabra, para la contraréplica.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, gràcies, Sr. President. Jo també intervindrè d'aquí, amb el seu permís. Gràcies, Sr. Castells, gràcies, Sra. Cañadas, gràcies, Sr. Sagreras, per haver entrat en el debat, un debat,

diria jo, que és el principal repte que tenim tots damunt la taula, és el principal repte de legislatura, és el principal repte al qual ens interpel·len la societat i al qual, de manera transversal, crec jo, ens demanen que actuem, de manera transversal. Jo estic convençuda que votants de tots els partits polítics que som aquí, representant, ens han demanat que actuem, i més, com diria, jo assumesc aquesta responsabilitat com a presidenta de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Em feia el Sr. Castells una sèrie de propostes, i ho qüestionava absolutament tot. A veure, aquest procés participatiu no ens l'hem inventat nosaltres, no el s'ha inventat el Sr. Costa, el Sr. Bauzá, el Sr. Riera i la Sra. Prohens, que li puc assegurar que fem moltes hores de feina, moltes hores d'anàlisi i moltes hores d'estudi. No, nosaltres hem agafat processos participatius que han funcionat a altres indrets europeus, a altres indrets d'Espanya, i jo deia, a més, que tenim un avantatge, aquests processos participatius que s'han establert a altres indrets ho fan quan hi ha una necessitat imperiosa de canvi, perquè el teu model econòmic està esgotat, ja no és capaç de generar llocs de feina o de generar riquesa. Per tant, aquí ho fem des d'una altra perspectiva, jo diria que ens dona més tranquil·litat, que ens donen més marge d'actuació.

El model econòmic, a diferència del que han dit alguns i que jo sempre he rebutjat, no s'ha de canviar, s'ha de transformar, s'ha de millorar, hem d'aconseguir augmentar aquesta rendibilitat social perquè es tradueixi en benestar dels ciutadans i perquè sigui compatible, com ho havia estat sempre una indústria, com és la indústria turística, i una manera de viure dels residents que vivim aquí durant tot l'any.

Per tant, jo crec que aquest és un punt de vista una mica diferent, però sí que tot el que jo he explicat, que són els aspectes més tècnics, més organitzatius, no me'ls he inventat jo, Sr. Castells, vol dir, són processos que han funcionat a altres llocs. I jo estenc la mà absolutament a tot, i jo crec que en aquests grups de feina ens ho hem de qüestionar absolutament tot, i que si vostè té una proposta d'un altre grup de feina i s'ha d'afegir, es pot afegir, però també ha d'entendre una cosa, la legitimitat per liderar aquest procés és del Govern de les Illes Balears, vol dir, la legitimitat de les urnes i, a més, no diria tant la legitimitat, sinó la responsabilitat de liderar aquest procés és meva, com a presidenta, dels meus consellers i dels meus directors generals, de liderar-ho, de marcar el camí. El fet que hi hagi els directors generals de coordinació d'un grup és perquè hi ha d'haver algú que ordeni el debat, que rebi totes les propostes que vendran per part de la ciutadania i que també seran públiques per a tots els membres de aquell grup de feina que convoqui les reunions.

Així ha funcionat el Pacte per la salut, els coordinadors, per dir-ho d'alguna manera, dels diferents grups de feina, han estat els directors generals, els alts càrrecs del ib-salut, i no s'ha queixat ningú i s'ha entès que és la manera de fer feina, perquè jo no vull que això sigui un procés etern, ni vull que això sigui un procés on tanquem un document que sigui d'impossible aplicació i que diguem: molt bé, tenim, tenim un pacte que bé que ho hem fet, però que això no redundi en mesures concretes. Per tant, està molt bé tot, però hem de ser pràctics, hem de ser concrets, hem d'acotar, hem de començar a rodar això.

I si durant el procés, i de veres li dic, vostè diu: trob que no hi ha cap grup on es debati exactament això, que ho dubt, perquè són grups suficientment amples i suficientment concrets, també alhora, perquè puguin cabre-hi totes les matèries, totes les aportacions que hem rebut també aquestes setmanes, el posarem.

Vol dir, el que no crec que sigui de rebut és ja criticar-ho tot just abans de començar; és a dir, hi ha una proposta, l'obligació de presentar aquesta proposta és de la presidenta del Govern, és del Govern de les Illes Balears, l'obligació i la responsabilitat de fer que això camini amb la metodologia que es consideri, és del Govern, i, en aquest cas, dels grups d'experts i del coordinador del grup d'experts i a partir d'aquí anam caminant. És que vostè va ser el primer que em va reclamar aquest debat, a una pregunta parlamentària, i nosaltres, que veníem fent feina ja amb aquesta idea, que encara no l'havíem feta pública, ja li vaig avançar a vostè, li vaig dir: hi haurà un espai de diàleg, Sr. Castells, hi serà.

Però també ha d'entendre que això és molt més ampli, insistesc, no seré jo, perquè ho hem viscut a altres legislatures amb altres mesos o altres qüestions, que s'ha furtat la legitimitat d'aquest parlament, no seré jo, jo tenc molt clar quines són les funcions d'aquest Parlament, jo, abans de ser presidenta, he estat molts d'anys diputada, per tant, el meu màxim respecte a les funcions dels diputats, he estat més anys diputada a l'oposició que del Govern, per tant, el meu màxim respecte també a la tasca dels partits de l'oposició.

Però aquest exercici de responsabilitat i d'humilitat també ens interpel·la als partits polítics, això va d'una mesa en què hi ha molt més que els partits polítics, i per això els consensos s'establiran a una mesa on hi ha molt més que partits polítics, molt més que partits polítics, perquè no hauríem de caure en l'error i en la temptació de pensar que tenim la veritat absoluta, el Govern tampoc, el Govern tampoc.

I jo crec que, a més, aquest procés, i jo ho vaig dir, es fa sense criminalitzar absolutament cap branca d'activitat, absolutament cap, n'hi ha que aquí intenten posar *el cascabel al gato*, que diríem, i crec que ho fan de manera equivocada, dient això és culpa del lloguer turístic. Fals, fals, jo defens el lloguer turístic, reglat, regulat, que ha pogut permetre a pobles d'interior de les Illes Balears, que no tenien places turístiques, poder tenir un benefici per als residents. Quantes famílies de les Illes Balears paguen la carrera dels seus fills gràcies al lloguer turístic?

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Ho he dit, reglat, Sra. Diputada, ho he dit. Quantes famílies fan un racó o paguen estudis gràcies al lloguer turístic? Moltíssimes.

I a mi sempre em trobaran com aliada. On hem de decreïxer? Ho ha dit el portaveu del Grup Parlamentari Popular, a l'oferta il·legal. A l'oferta il·legal que, fins que nosaltres vàrem arribar, teníem un president del Consell d'Eivissa que feia una legislatura que deia: no aguantam més, necessit mesures legislatives, necessit poder precintat locals,

habitatges, en aquest cas, i un govern, al qual vostès hi donaven suport, que no li feien cas.

Vol dir, això és la realitat també, això és la realitat. I jo també crec que molts no han volgut ser en aquest debat perquè es pensaven que jo vendria aquí, com haguessin vingut ells, amb un “i tu més”, i no ho he fet. Però això és una realitat, no li varen donar ni una eina legislativa al Consell d'Eivissa per poder fer front a un fenomen que va començar a Eivissa, i sempre ens ho diuen, que som pioners en aquestes coses, i que s'ha estès a la resta d'illes.

I vostè em parlava del Consell de Menorca, jo no sé com estan avesats vostès a governar, quan qui s'asseu a la presidència del Govern és el Partit Socialista en relació amb els consells. Jo tenc molt clara la independència, l'autonomia dels consells, i vostès varen deixar una feina feta amb càrrega al consell, però ara el Consell de Menorca, legítimament i democràticament, avui, que parlam tant de democràcia, elegit a les urnes, considera que s'ha d'agafar un altre camí...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... I està en tot el seu dret, perquè així ho han volgut els ciutadans i així li varen validar al president del Consell de Menorca, dia 9 de juny. I aquí tenim els ajuntaments, els ajuntaments també tenen quelcom a dir a quina és l'oferta que volen als seus municipis, perquè no és el mateix Palma que Montuïri, perquè no és el mateix Andratx que Sant Llorenç, és que no és el mateix. I no seré jo qui digui als batles i batllesses quin és el model que han de fer.

I vostè em parlava del decret de simplificació, és que els batles i batllesses també tenen dret a aplicar o no les mesures del decret de simplificació. I se'n duran sorpreses, perquè li ho deia abans, per sobre dels programes de govern, per sobre dels apriorismes ideològics, per sobre de les banderes, les pancartes, aquests homes i aquestes dones tenen els veïnats que els tanquen les portes del seu despatx, que no hi ha un intermediari entre el veïnat i el batle o la batlessa, i això no entén de colors...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -no, no explic a vostè-, però això no entenc de colors polítics, això no entén de colors polítics...

(Alguns aplaudiments)

I perquè els que ens diuen que són insuficients vuit mesos de pàrquing en rústic no són aquests senyors, no són aquests senyors, són batles d'aquests que no han volgut entrar en aquest debat, perquè sabien què els diria. És clar, perquè hi ha el pragmatisme i la necessitat de solucionar els problemes del carrer, que és el que massa vegades no fa aquest parlament, parlar dels problemes del carrer i posar solucions als problemes del carrer, perquè els 59 diputats que seiem aquí, fins i tot els que avui han decidit no seure-hi, no deixam de ser uns privilegiats, amb un sou a finals de mes i una seguretat amb la qual no compten la immensa majoria de ciutadans que hi ha aquí fora.

I per això crec que sí, que, tot i l'episodi, i ho torn dir, vergonyós, i la manca de responsabilitat del president del parlament, dimarts passat, i ho torn a dir, avui els ciutadans esperaven que parlàssim també d'una cosa que els preocupa...

(Alguns aplaudiments)

..., perquè per això d'aquí dos dies cobrarem el nostre sou. Per això cobrarem el nostre sou d'aquí dos dies, i no el vull renyar a vostè, i vostès que han tengut la responsabilitat de quedar, perquè no vull semblar quan et renyen els que precisament fan les coses bé, però crec que acab i dic que sí, que hem de fer una gran reflexió en les formes, però jo afegesc, també en el fons, aquest parlament estam obligats a parlar d'allò que preocupa el carrer, d'allò que es parla al carrer, dels problemes del menjar, dels problemes del dia a dia, d'això és del que estam obligats a parlar, la resta, si no, l'únic que farà, i crec que sessions com la d'avui l'únic que fan és allunyar-nos encara més dels ciutadans.

I nosaltres, almanco jo sé bé a qui em dec, jo em dec als ciutadans, jo venc aquí per servir a tots els ciutadans de les Illes Balears, a deixar-m'hi la pell, com he fet des de fa gairebé un any que som presidenta del Govern, a aguantar el que no hauria d'haver aguantat, perquè si al final de la legislatura hem aconseguit un canvi, hem aconseguit una millora en la vida dels ciutadans, llavors sí que haurà valgut la pena.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias a todos, se levanta la sesión.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
